

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/27 III LEGISLATURA

Any 1992

Número 31

Presidència del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 9 d'abril del 1992, a les 16'30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

1) R.G.E. núm.1531/92, presentada pel Diputat Sr. Víctor Tur i Ferrer, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quines mesures ha pres i quina informació ha donat la Conselleria d'Agricultura davant l'amenaça d'irrupció a les aigües del nostre litoral de l'alga tòxica francesa?"

2) R.G.E. núm. 1613, presentada pel Diputat Sr. Joan Mari i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Pensa la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori obrir el carrer Madrid de Sant Antoni de Portmany per al trànsit rodat i que arriba fins al port d'aquesta localitat?"

3) R.G.E. núm. 1462/92, presentada pel Diputat Sr. Sr. Mateu Morro i Marcé, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

"Creu el Govern de les Illes Balears que dels acords autonòmics es deriven competències en matèria de comerç interior?"

4) R.G.E. núm. 1465/92, presentada pel Diputat Sr. Mateu Morro i Marcé, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

"Quins són els projectes del Govern de les Illes Balears amb vista a assegurar el proveïment d'aigua potable a Palma?"

5) R.G.E. núm. 1455/92, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

"En quina situació es troba la restauració i el projecte d'ús de l'edifici de Can Fàbregues?" (Decau).

II.- PROPOSICIÓ NO DE LLEI:

1) R.G.E. núm. 3134/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM relativa a millora del finançament de les corporacions locals.

III.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI R.G.E. núm. 791/92, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a equipaments comercials a les Illes Balears.

1.1).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1531/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. VÍCTOR TUR I FERRER, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Començam aquesta sessió plenària d'avui i el primer punt són les preguntes; començarem per la 1531, que formula el Diputat Sr. Víctor Tur i Ferrer, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre l'amenaça d'irrupció a les aigües del nostre litoral de l'alga tòxica francesa. Té la paraula el Diputat Sr. Tur.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. De tots és conegut que fa no molt de temps i per suposades causes fortuïtes es van abocar a la mar algues procedents del Pacífic, i que han resultat ser tòxiques per a la fauna submarina de la nostra mar i que això pot ser un gran perill per al nostre litoral; per tot això li deman, Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca, que ens expliqui quines mesures ha pres i quina informació ha donat la conselleria davant l'amenaça d'irrupció a les aigües del nostre litoral de l'alga tòxica francesa anomenada *Caulerpa taxifolia*? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Bé, resulta curiós que això dels perills terribles contra tot depèn de la capacitat que tenen per arribar a la premsa; li diré que per exemple, l'any 1982, un microsporidi, la *martelia maurini*, va produir la mort

massiva de totes les ostres roges que hi havia a tota la Costa Brava fins a Sicília, incloses les Balears i com que no va sortir en la premsa ningú no es va assabentar i ningú no es va almar.

L'any 1990, un virus, el *mor virus*, va afectar un percentatge no massiu de dofins dels Mediterrani occidental però, com que això sí que va tenir una influència en premsa, es va donar una cobertura que va durar dos anys.

La *caulerpa-taxifolia* és la que ara ens ocupa, tampoc no és del Pacífic, és de la Mar de la Xina. La *caulerpa taxifolia* és un alga clorífica, pràcticament fosforescent i que probablement va aparèixer en el Mediterrani quan ningú no l'esperava perquè en venir de la Mar de Xina es considerava que no podria resistir les baixes temperatures de l'hivern mediterrani però aparegué a les costes franceses de Monaco, del sud de França i ha arribat en aquests moments fins a Perpinyà.

És una alga que no produeix cap mal a l'home, que fins i tot el seu contacte no produeix cap tipus d'irritació però sí que és cert i segur que és una alga invasiva, que ha ocupat en molt poc temps uns tres-cents quilòmetres quadrats submarins -com dic- entre Monaco, el sud de França i el nord de Catalunya.

Possiblement va aparèixer a causa del vertit a la mar d'un aquarium ja que s'emprava com a planta decorativa dins els aquariums.

És una planta que simplement allò que fa és ser invasora, és a dir, desplaça les altres algues i colonitza massivament la zona on cau; depèn de la zona, no se sap per què, ha hagut zones on ha aparegut i no s'ha mogut, ha crescut un poquet i hi ha zones on ha estat invasiva. És clar, com que es reproduïx a base de rizomes es trasllada d'un lloc a l'altre perquè les àncores dels vaixells la rebassen i la duen

d'un lloc a l'altre.

Què hem fet nosaltres, em demanen; bé, en primer lloc, editar un tríptic, aquí tenc el text perquè està en impremta, està a la seva disposició i ara li entregaré; explica amb fotografies de la planta, per si qualcú la troba, és aquesta i hem fet les següents actuacions: dia 4 de març es va transmetre al tècnic de patologia de la conselleria en la reunió tècnica de Jacumar una proposició per crear un grup *ad hoc* per a l'estudi del problema de la introducció d'espècies forànecs en el litoral espanyol.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morey, ho sent molt però estam amb una pregunta oral i el temps màxim són cinc minuts segons el Reglament; quan hagin passat els cinc minuts estic obligat a passar a la següent pregunta; vostè n'ha consumits quatre, tenim el temps totalment esgotat i crec que no és oportú entrar en un debat ja que estam únicament davant una pregunta amb sol·licitud de resposta oral davant plenari no dins un debat sobre aquesta qüestió.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Em permet, Sr. President, entregar aquesta documentació al diputat que em pregunta?

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Gràcies, Sr. Morey.

I.2).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1613/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JOAN MARÍ I SERRA, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

Passam a la següent pregunta que és la 1613, que formula el Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre el carrer Madrid de Sant Antoni de Portmany. Té la paraula el Diputat Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller, molts ciutadans de Sant Antoni de Portmany pensen que l'obertura al trànsit rodat del carrer Madrid d'aquesta localitat, pel que fa a l'entrada del port, seria beneficiós per al trànsit, especialment per a la zona del moll de ribera, i així ho va creure l'ajuntament perquè ho va aprovar per unanimitat el 27 de setembre del 1991 i se li va remetre aquest acord, concretament el 30 d'octubre; la pregunta que li feim és pensa la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori obrir el carrer Madrid de Sant Antoni de Portmany per al trànsit rodat que arriba fins al port d'aquesta localitat? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Marí, como hemos tenido oportunidad de hablar varias veces en los últimos días en relación con el puerto de Sant Antoni, es uno de los puertos de la Comunidad que más implicados están en la trama urbana del núcleo de Sant Antoni.

Evidentemente, cualquier cosa que se haga referente al tráfico del puerto afecta sobre el resto del núcleo urbano y viceversa; en consecuencia, no puede pensarse únicamente bajo el punto de vista de los intereses portuarios olvidándose de los de la ciudad vecina.

Por eso el tema no está todavía definitivamente resuelto, evidentemente en estos momentos no parecería muy adecuado incrementar el tráfico dentro de la zona portuaria, que sería la consecuencia lógica y primera de la apertura al tráfico de esta calle porque ya es bastante complicado de por sí; no obstante se están realizando una serie de obras necesarias para, entre otras cosas, facilitar el uso de toda la zona portuaria no sólo para las propias operaciones sino para el resto de la ciudad.

Estamos estudiando la petición del ayuntamiento, posiblemente con carácter experimental autorizaríamos en principio que fuese abierta en un sentido, el de salida del puerto hacia el resto de la población y a ver cómo se comportaba.

De todas formas es difícil en estos momentos adoptar una postura definitiva antes de que hayan terminado las obras de remodelación de toda la zona portuaria.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula el Sr. Marí?

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sí, gràcies. Bé, Sr. Conseller, si nosaltres sempre hem defensat des de l'ajuntament que fos de sortida, que no fos d'entrada al port, per suposat, però, evidentment creim que l'estudi des de l'ajuntament està fet i que realment milloraria allò que és el trànsit de la zona de ribera, ara que està remodelada i per no acumular més trànsit que formàs una pantalla davant allò que és el passeig de Sant Antoni. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Conseller? No.

I.3).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1462/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. MATEU MORRO I MARCÉ, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

Passam a la següent pregunta que és la 1462, que formula el Diputat Sr. Mateu Morro i Marcé, del Grup Parla-

mentari PSM i EEM, sobre competències en matèria de comerç interior. Té la paraula el Sr. Morro.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, nosaltres demanam si el Govern creu que dels acords autonòmics signats es deriven competències en matèria de comerç interior en tant que pot tenir una importància considerable aquest fet amb vista a poder regular, ordenar i donar una sortida a aquest sector. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morro. Té la paraula el Conseller Sr. Triay per respondre.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sr. Morro, nosaltres entenem, com vostè sap, que el pacte autonòmic es va signar a nivell de PP i PSOE, que la via de noves transferències està marcada sota dos conceptes: un de competència exclusiva -que no és el cas- i unes altres el text de les quals diu que en el marc de la legislació bàsica de l'Estat i, en el seu cas, en els termes que aquesta estableixi, el desenvolupament legislatiu i l'execució d'algunes de les matèries següents, i alguna de les que diu és la defensa del consumidor i de l'usuari.

Com vostè sap, l'article 51 de la Constitució, en el paràgraf 3 diu textualment que en el marc d'aquest article serà possible regular el comerç interior i el règim d'autorització de productes comercials; per tant, entenem que si la llei orgànica que s'aprovi en les Corts Generals de l'Estat emmarca definitivament el tema tal i com es va signar, entenem que sí, que aquesta comunitat autònoma podrà legislar en tema de comerç interior.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Morro? Té la paraula.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Gràcies, Sr. President. Bé, nosaltres hem observat que, efectivament, el títol que s'observa, així com està redactat, fa referència a competències en consumidors i usuaris, cosa que ens sembla que està efectivament ja transferida, almanco en alguns aspectes i, per tant, hem d'observar que a diferència de l'Estatut d'Aragó, per exemple, no hi ha una referència explícita i un títol competencial sobre aquest tema; en tot cas és un tema que el veurem.

En tot cas, la pregunta seria a veure si pensen fer, efectivament, res; si pensen legislar sobre aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Conseller Sr. Triay. No obstant això,

entenc que s'ha formulat una altra pregunta en aquest moment, amb aquesta intervenció. Té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

He de ratificar allò que he dit abans; sempre i quan la llei orgànica que s'aprovi a nivell estatal contempli, tal i com li he dit, l'article 51 de la Constitució, aquest paràgraf 3 i tal com varem signar nosaltres, tenim interès a legislar el tema de comerç interior.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay.

1.4).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1465/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. MATEU MORRO I MARCÉ, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

Passam a la pregunta següent 1465, que formula també el Diputat Sr. Morro i Marcé, del Grup Parlamentari PSM i EEM, sobre proveïment d'aigua potable a Palma. Té la paraula el Diputat Sr. Morro.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Gràcies, Sr. President. En tant que els problemes de proveïment d'aigua potable a Palma són, sens dubtes, els més importants per raons evidents, voldríem saber si existeixen projectes i quins són amb vista a assegurar aquest proveïment d'aigua potable a la ciutat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morro. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Morro, efectivament, encara que el proveïment d'aigua a Palma és un problema d'estricta competència municipal, la Comunitat Autònoma estudia millorar aquest proveïment, no només per a Palma si no per a tots els pobles de la comarca que, més o manco, pateixen els mateixos problemes.

En conseqüència, no estudiem res en concret per a Palma sinó per a tota la comarca; s'estudien dos projectes distints: un, per una banda, és el transvasament d'aigua de Sa Costera, que l'estudia el Ministeri d'Obres Públiques, està declarat obra d'interès de l'Estat, nosaltres hi col·laboram a través del conveni de col·laboració entre les dues administracions; aquell té previst transvasar l'aigua de Sa Costera i possiblement el sobrant de l'aigua de la vall de Sóller, del Torrent Major. Per altra banda, també està el projecte de dur cap a aquesta comarca de Palma el sobrant d'aigua de la banda de la Marineta-2, on hi ha un cabal d'aigua que, en principi, estava i que està destinat encara formalment a ús agrícola, d'interès nacional i que en aquests moments no pareix que s'hagi d'emprar per a aquesta fi-

nalitat i si es pot recuperar es destinaria també per al proveïment de Palma a través d'una tuberia que permetria donar aigua potable, no només a Palma, sinó a tots els pobles que pel camí de venguda cap a Palma es podrien beneficiar d'aquesta obra.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula? No.

I.5).- PREGUNTA NÚM. 1455/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. SEBASTIÀ SERRA I BUSQUESTS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

Pel que fa a la pregunta següent, en no ser present el Diputat Sr. Serra, entenc que decau i se l'haurà de tornar a reformular en tot cas.

II.1).- PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 3134/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM, RELATIVA A MILLORA DEL FINANÇAMENT DE LES CORPORACIONS LOCALS.

Passam al punt següent que és el corresponent a proposicions no de llei, a la 3134, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a millora del finançament de les corporacions locals. Té la paraula, en nom del grup proponent, el Diputat Sr. Morro.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En la cinquena assemblea de la Federació de Municipis i Províncies celebrada a Saragossa el 21 i 23 de novembre de l'any passat -vull recordar que aquesta proposició està data el 27 de novembre-, els representants de les corporacions locals de l'Estat espanyol manifestaren d'una manera clara i unànime, pràcticament, la necessitat greu i important d'una major participació dels ajuntaments en el tribut de l'Estat i constataren el retall dels ingressos locals prevists en els pressuposts generals de l'Estat per a 1991.

Va ser en aquest aspecte, en aquesta definició, en aquest acord de la Federació de Municipis i Províncies, en base a la necessitat, a la conveniència que el Parlament doni suport a aquestes reivindicacions que nosaltres presentàrem -com he dit- el novembre del 1991, en aquesta proposta, en el seu redactat, vull fer observar que hi ha un error, possiblement mecanogràfic, en la part final, en el darrer paràgraf, quan diu en la segona línia una reducció de les despeses estables, ha de dir estatals.

Segons la Federació de Municipis i Províncies, els ajuntaments de l'Estat espanyol haurien de rebre el 1990 110 mil milions més i el 1991 uns 190 mil milions més. S'ha de dir que en l'actualitat les corporacions locals representen d'una manera aproximada entre el 15 i el 18% de la despesa pública i les comunitats autònomes un 22%.

La conclusió que obtenien -aquestes són referències extretes de les ponències publicades per la Federació Espa-

nyola de Municipis i Províncies-, la conclusió que plantejava era clara: no s'ha produït una autèntica descentralització de la despesa pública perquè continua acaparada per l'Administració central, aquest és un tema que creim que al Parlament de les Illes Balears l'ha de preocupar, com ha de preocupar al conjunt de les institucions per tal de racionalitzar l'administració pública.

Pensem que la tasca bàsica de l'Administració és facilitar al ciutadà la seva relació amb els serveis, amb l'Estat; creim que és necessària una descentralització administrativa i volem recordar que, si bé el President del Govern balear deia que les comunitats autònomes també són Estat, també podríem dir que els ajuntament ho són, formen part de l'Estat i precisament d'aquella part que d'una manera més directa està en relació amb els ciutadans.

Per tant, creim que és una obvietat dir que els municipis són les institucions bàsiques de l'organització territorial de les Illes Balears, de les Illes Balears i de totes les comunitats autònomes; són les institucions bàsiques en tant que són les més properes al ciutadà, són la primera instància administrativa que es troba el ciutadà. És per això que han de tenir el suport de l'Estat i de les comunitats autònomes.

La defensa de la millora del finançament de les corporacions locals la volem fer emperò, no des d'una opció, des d'una posició confrontada amb els organismes autonòmics sinó des del clar convenciment que si bé és cert que els ajuntaments són Estat i que formen la cèl·lula bàsica apropiada al ciutadà, també és cert i molt més ho és des d'un punt de vista del grup parlamentari que represent, el PSM i EEM, un grup nacionalista, que la institució hegemònica de l'Estat de les Illes ha de ser la Comunitat Autònoma de les Illes Balears; per tant, dins aquest marc que creim plenament constitucional, l'Estat ha de delegar les competències que conserva a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

L'estat de les autonomies instaurat per la Constitució es fonamenta en un procés de transferència de les decisions polítiques dels òrgans centrals de l'Estat als òrgans de govern autonòmics; però aquest sistema només serà eficaç i deixarà de ser paraula, deixarà de ser textos, si va acompanyat d'una reorganització en profunditat de les estructures de l'Estat central que facin possible l'aplicació d'aquest model estatal.

Per a això, des de la Comunitat Autònoma hem d'impulsar, des de totes les comunitats autònomes s'ha d'impulsar el criteri basat en la simplificació administrativa, suprimir duplicitats distorsionadores derivades de la pervivència d'una Administració perifèrica de l'Estat inspirada encara en un passat centralitzador que no ha sabut adaptar-se a principis d'eficàcia i d'economia, i a les exigències d'una societat moderna i avançada. S'ha de reduir l'aparell burocràtic innecessari i creim que això implica reduir d'una manera dràstica i contundent Administració perifèrica de l'Estat.

Creim -i així ho deim en la nostra proposició- que la descentralització i el traspàs de competències ha de suposar reduir despeses estatals per no duplicar la despesa pública;

si es transfereixen competències, si es deleguen competències, si es produeix un model, si s'avança en un model autòmic no pot ser que l'Administració perifèrica de l'Estat mantengui estructures, mantengui pressuposts, mantengui recursos que se sustreuen a altres administracions.

Passant un poquet a la qüestió del finançament de les corporacions locals, hem de dir que la situació financera dels ajuntaments i entitats locals, entre les quals hi ha els consells insulars, a les Illes Balears no és bona, no és bona i és un fet evident; l'altre dia sortien dades sobre que l'any 1991 el Banc de Crèdit Local va concedir 7.134 milions de pessetes en crèdits a ajuntaments de les Balears: Palma n'obtingué 2.173; Calvià, 1.641; Manacor, per fer front a la despesa va haver de menester 200 milions del Banc de Crèdit Local; Maó n'obtingué 547; Eivissa, 265; és un fet diari, quotidià, les greus dificultats que tenen els ajuntaments de les Illes Balears i crec que els d'altres comunitats autònomes.

Per què passa això? Passa perquè els dèficits d'inversions de l'Estat, els dèficits d'inversions a les Illes Balears són enormes, els dèficits d'inversions en aquesta terra, al cap d'anys d'estar abandonada, són múltiples i qui ha de fer front en darrera instància són els ajuntaments en defecte d'altres inversions.

La inversió civil estatal a les Illes Balears ha devallat, com s'ha manifestat i com s'ha fet públic en aquesta Cambra en diverses ocasions, de 8.492 milions l'any 1983 a 7.035 el 1990; la inversió civil estatal ha disminuït, i això en pessetes constants seria l'any 1990 de 4.364'5 milions, un descens aproximat del 49% entre el període 1983 a 1990.

Aqueixes xifres que són publicades, que són fonamentades, que són contestades, poden ser discutides però cap ciutadà de les Illes Balears pot deixar de veure que hi ha un hospital totalment saturat, que Son Dureta, a Mallorca, no dona sortida, que el seu nivell de llits per habitants és el de Zàmbia o el de Mozambic, no el sé però sens dubte no és el d'un país europeu.

És evident que les necessitats inversores hi són i veim que les corporacions locals fan front a aqueixes necessitats; l'any 1986 invertiren a les Illes Balears, en inversions reals, 4.733'38 milions -4.700-; el 1990, 22.374; les corporacions locals fan un esforç financer extraordinari: 22.374 milions l'any 1990 sobre un total d'inversió pública de 38.594 milions i en aquesta situació en què els números són massa evidents, ens trobam amb unes greus mancances financeres.

S'ha de fer un advertiment seriós sobre la gravetat de la situació financera dels municipis d'aquesta terra, això ho deia la Federació de Municipis de Catalunya en una de les seves ponències; aquesta situació dels ajuntaments era referida lògicament al Principat de Catalunya, està caracteritzada per la manca de recursos, pel desgavell, per la falta de rigor i l'abandó que l'Administració central tracta tot allò que es refereix als recursos locals.

Per tant, creim que per potenciar la vida local, els ens locals, els ajuntaments han de disposar d'un finançament

quantitativament suficient i qualitativament garantit, en el sentit que no hi ha d'haver incerteses ni reduccions de les aportacions provinents dels Fons de Cooperació Local de l'Estat.

La Llei 39/88, de 28 de desembre, Reguladora de les Hisendes Locals, sense dubte ha incorporat elements positius, a pesar d'una racionalització de les finances locals, però no ha servit, com constaten les federacions de municipis de l'Estat i de diferents comunitats autònomes, per resoldre els problemes greus que afecten els ajuntaments en ordre a la consecució de l'objectiu de la suficiència que estableix l'article 142 de la Constitució.

Aquí no hi ha victimisme, hi ha la Constitució de la injustícia que, davant els esforços inversors fets pels ajuntaments, l'Estat ha correspost amb una absoluta manca de comprensió, per això molts ajuntaments han hagut de recórrer com a únic recurs, com a darrer recurs, a l'endeutament, precisament aquells ajuntaments més dinàmics, aquells que volien fer més coses, aquells que volien ajudar a superar aquests dèficits en inversions.

S'ha d'aconseguir un nou marc de relacions entre les administracions de l'Estat, com a mínim s'ha de situar sota la responsabilitat de les administracions locals un mínim del 25% de la despesa pública -nosaltres creim que hauria d'esser molt més, s'hauria d'acostar a una tercera part- i això s'ha de concretar en els pressuposts generals de l'Estat i no es preocupin, això no és inconstitucional ni és contrari a cap model institucional, a la República Federal d'Alemanya, els *vanders* i els ens locals assumeixen respectivament prop del 35% i del 27% de la despesa pública.

De Suïssa tenim dades: 35% la federació, els cantons 34 i els municipis el 31; això són models administratius racionals i amb una visió federal. Al Canadà la despesa de la federació representa un 38%, les províncies un altre 38 i la despesa local un 24, i el mateix passa en models racionals i eficaços d'administracions senzilles que resolen problemes com són els exemples de tipus anglo-saxó, com pugui esser Austràlia o Nordamèrica.

Per tant, s'han de determinar fórmules d'adscripció de recursos del sector públic a cada un dels nivells de l'Administració en funció de les competències que tenen, en funció de les competències que desenvolupin, de manera que tinguin assegurada una suficiència financera i una autonomia real de gestió de totes les administracions.

Els recursos provinents de la participació dels ajuntaments i entitats locals en els pressuposts generals de l'Estat i de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears han de cobrir les despeses que ocasionin la prestació dels serveis segons els estàndards mitjans de qualitat, i això s'hauria de fer sempre en un debat permanent entre totes les administracions.

Amb caràcter particular, recollia la Federació de Municipis i Províncies, s'hauria de contemplar l'adopció de mesures especials per als sanejaments financers d'aquells municipis, províncies o illes en situació d'insuficiència, ja

siguin de caràcter conjuntural o estructural.

EL SR. PRESIDENT:

LI prec que acabi, Sr. Diputat.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Gràcies, Sr. President. Per tant, dins aqueix diàleg, dins aqueixa col·laboració entre les diferents administracions, també les comunitats autònomes, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha de jugar un paper; nosaltres hem plantejat fa molts anys tantes coses que estan plantejades i que no s'arriben a resoldre; la creació d'un fons de cooperació municipal que, d'una manera solidària i equitativa, no a partir de criteris discrecionals, distribueixi els recursos que ara es canalitzen d'altres maneres, fa falta un autèntic fons de cooperació municipal i fa falta, Sres. i Srs. Diputats, que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en el seu pressupost, es comprometí d'una manera molt més eficaç, d'una manera molt més seriosa, molt més rigorosa i molt més activa amb aquests objectius d'assegurar la suficiència financera de les administracions públiques en aquestes illes.

Creim, per acabar, que sols la consecució d'un ampli nivell d'autogovern, sense unes institucions autònomes plenament dotades de competències i de recursos, els ajuntaments i entitats locals podran obtenir aqueix finançament, i això vol dir -no ho oblidem- reduir, desmantellar funcions i pressuposts de l'Administració central, no fer-ho implica duplicar serveis i despeses que, en definitiva, han de pagar amb els seus impostos els ciutadans. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morro. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. D'entrada ens plau anunciar el nostre suport total a aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari PSM i EEM.

Coincidim plenament amb l'exposició i naturalment amb els punts que proposa amb aquesta proposta -valgui la redundància- perquè davant allò que és habitual o allò que era habitual en el repartiment de la despesa pública que, si no record malament era d'un 25% per a les corporacions locals, un 25% per a les comunitats autònomes i un 50% per a l'Estat, ara, segons s'ha constatat i evidenciat plenament, la despesa pública es reparteix, com diuen bé en l'exposició de motius, amb un 16% per a les corporacions locals, un 22% per a les comunitats autònomes i la resta, naturalment, a càrrec de l'Administració central.

Aquesta desproporció tal vegada ve, tal vegada no, ve segur, per la duplictat que en alguns serveis ha dut una descentralització mal entesa que moltes vegades fa que les comunitats autònomes, sobretot, es duplicuin i que es man-

tenguin encara algunes representacions de l'Administració central que, veritablement, sobren i no en parlem quant als mateixos ministeris.

Per això, naturalment, estam completament en desacord amb aquelles crítiques que s'han fet moltes vegades sobre que quan es parla de l'excessiva despesa pública es dóna la culpa a les comunitats autònomes; això no és així i, indubtablement, la proposició no de llei del Grup Parlamentari PSM i EEM ho apunta molt clarament i també creim que és un encert que es plantegi aquí, en aquest Parlament, com a representació del poble de les nostres illes, que es plantegi aquesta qüestió perquè indubtablement els ajuntaments -com ha dit molt bé el portaveu del grup proponent- són l'Administració més propera als ciutadans però, indubtablement, si no d'una forma conjunta com han fet amb la Federació Espanyola de Municipis i Províncies però davant una reivindicació que es fa, indubtablement, a l'Administració central a través de les institucions de la Comunitat Autònoma, en ser un pronunciament d'aquesta Cambra pot donar molta més força a aquesta reivindicació.

Per tant, nosaltres, indubtablement, i com he dit al principi donarem suport a tots els termes d'aquesta proposició no de llei perquè encara que paregui que sobra dir que aquest Parlament constata aquesta mancança per part dels ajuntaments i corporacions locals, és indubtable que si es recull aquí -com he dit abans- tindrà més projecció i més força, i tots sabem perquè aquí qui més qui menys pertany a alguna d'aquestes corporacions locals, indubtablement els consells insulars hi estan inclosos en la seva vessant d'Administració local, aquesta mancança al seu finançament, aquest finançament insuficient.

I que en el punt 2 el Parlament de les Illes Balears doni suport a la reivindicació de les corporacions locals com a conseqüència d'allò que hem dit abans i que es concreti sobretot en els pressuposts generals de l'Estat, també mereix el nostre suport. Indubtablement, encara que sigui ratificar allò que hem dit abans, el fet que es digui per part d'aquesta Cambra d'una manera majoritària si és possible i que es dóna suport a aquesta proposició no de llei, que per arreglar tot això es vol aconseguir un ampli nivell d'autogovern, és una cosa que tampoc no sobra i que per tant ens pareix oportú; ens pareix oportú -com acaben dient- que aquesta descentralització i traspàs de competències ha de suposar a la llarga o a curt termini fins i tot una reducció de les despeses estables per no duplicar la despesa pública perquè, indubtablement, aquesta duplictat és allò que fa augmentar cada vegada més la despesa pública.

Per tot això, i segons hem dit al principi, donarem suport a aquesta proposició no de llei en tots els termes i apartats que es presenten. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Estam davant un tema que consideram d'una importància realment molt grossa. Creim, per això, que és imprescindible plantejar-lo sense les habituals i normals demagògies i les habituals i normals acusacions arreu arreu d'administracions públiques, avui toca l'Estat, demà toca la Comunitat Autònoma, avui toca a tots dos i plantejar el problema en la seva justa dimensió, amb la dificultat enorme de finançament de les corporacions locals, que això és veritat i amb la dificultat enorme de finançament de l'Administració de l'Estat que també és veritat.

Així hem de plantejar aquest tema perquè parlar de doblers i dir que es financia a tothom, bé, és dir que els senyors que tenen la maquineta del Banc d'Espanya per fer duros la posin en marxa i en tres anys estarem en un país absolutament fallit i creim que no és això; els doblers que maneja l'Administració de l'Estat, els doblers que maneja l'Administració autonòmica, els doblers que maneja l'Administració local són doblers que pagam tots els espanyols i una correcta administració i distribució és d'allò que hem de parlar però dins un conjunt de doblers que tenim, no de més doblers; a posta els temes s'han de parlar amb tota la complexitat que tenen i amb tota la seriositat que tenen.

També és evident, i això ho hem de deixar perfectament clar, amb allò que deia el Sr. Morro estam absolutament d'acord, la mancança enorme de serveis públics, de capital públic, en definitiva, que tenen ajuntaments, comunitats autònomes i l'Administració de l'Estat, això és veritat però no és menys veritat, ni de molt, que aquesta mancança de capital públic, de servei públic, es dona per quaranta anys de dictadura, que això s'ho callen vostès sempre, i que demanen que en nou anys de miracle -per dir-ho de qualche manera- es posin al dia aquells quaranta anys de dictadura, de mancança de serveis públics en les distintes administracions.

Nosaltres no n'havíem parlat mai, d'aquests temes, però s'ha de dir així; com estava aquest país l'any 1977? Com estaven els nostres ajuntaments l'any 1977? I és evident que s'han fet coses, moltíssimes, més en aquests nou darrers anys que amb els vuitanta-dos que queden de segle, això ho saben tots i qualche vegada s'ha de dir. Això, vostès ho saben, també, encara que ideològicament hagin participat amb els vuitanta-dos de govern de dretes.

Per tant, nosaltres creim que el problema s'ha de plantejar d'una forma global i en entrar en el plantejament d'una forma global nosaltres veim tres grans blocs de finançament dins la nostra administració de l'Estat: un, les administracions locals; un altre, les comunitats autònomes i l'altre, l'Estat. El 1991 les dades de participació en les despeses de l'Estat, excloent deute públic, és a dir, excloent el pagament de deute públic -que supòs que s'ha d'excloure- i incloent en els seus punts sanitat i el finançament condicionat, la distribució exacta era del 18 al 20% per a administracions locals, el 33% per a comunitats autònomes, incloent sanitat i finançament condicionat, la qual vostès no l'han sumada mai, i l'Estat el 49%.

Aprobat l'esquema, i si no sumin, 1.455 mil milions de

pessetes per al pacte autonòmic, per al pacte de finançament més el finançament de la sanitat; el pressupost de l'Estat, les despeses normals del pressupost de l'Estat, 12 bilions de pessetes, si no s'ha de fer res més que sumar, basta treure números.

Després de l'aplicació de les noves competències aquesta distribució, considerant que no es transfereixen competències a les administracions locals, les comunitats autònomes passaran a manejar aproximadament el 40 o 42 % de la despesa total de l'Administració de l'Estat. Òbviament, en el moment que s'inclogui la Seguretat Social el tema és una cosa diferent, però això ja no són pressuposts generals de l'Estat.

D'aquí que hem de presentar el tema amb dues vessants: la primera -com deia el Sr. Morro- el finançament de les administracions locals previstes en la Llei d'Hisendes Locals va tenir l'aplaudiment de tothom, que les administracions locals funcionassin via participació amb els tributs de l'Estat va ser absolutament assumit pels ajuntaments, mentrestant aquesta participació era favorable ningú no va dir res; l'any 1991 el problema és que els tributs de l'Estat s'han incrementat en bastant menor mesura del que era previsible i el finançament s'ha minvat, i també s'ha minvat per una altra cosa i aquest és el problema que també hem de dur a aquesta comunitat autònoma, l'Estat, amb el procés de transferències, ha transferit tributs a les comunitats autònomes; d'aquests tributs els ajuntaments no tenen cap part, segons la llei del 1988.

Per tant, aquí hauríem de parlar de com hauria de participar la Comunitat Autònoma, amb la filosofia de la Llei d'Hisendes Locals, en el finançament de les administracions locals. Si no partim de la realitat de les coses, és molt mal de fer que puguem arribar a cap tipus de solució.

El Sr. Morro, ens posava exemples suïssos i exemples alemanys; el Sr. Morro sap perfectament que a Suïssa l'educació està en mans dels ajuntaments, a posta els percentatges pugen molt, és lògic, em pareix que vostè no té cap dubte quant a això i a Alemanya passa tres quarts del mateix, és lògic; és una situació bona, dolenta o regular? No se sap, no és ideal un 33, 33, 33; ni és dolent un 25, 25, 50; ni és més o menys finançament un 10, un 60 i un 40; depèn, depèn -i això és l'important i vostè es calla- dels nivells de competències que tinguin les administracions locals, les que tinguin les administracions autonòmiques i les que tinguin l'Estat, d'això depèn el finançament, no depèn d'una altra cosa.

És evident que de la proposta que ens fan vostès no hi ha res a dir; és, en la nostra opinió, uns llocs comuns, unes declaracions de bones intencions, només que s'han oblidat que estam en la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Vostès no proposen coses que sí es podrien proposar seriosament, que els ajuntaments participassin amb el mateix percentatge mateix que té l'Estat, amb el 3/49/22/065, que participassin dels tributs que tinguin la Comunitat Autònoma ara i en el futur; és un tema important, poden esser bastants doblers distribuïts d'una manera o d'una altra però en la línia que, per exemple, es distribueixen a Navarra; això -

s'hauria d'haver proposat, evidentment; vostès no proposen que la Comunitat Autònoma, quan rebí les noves competències, comenci a transferir-les als ajuntaments, tampoc no ho proposen, a això, es queda molt curta i sens dubte a la proposta que fan nosaltres li donarem suport, no diu pràcticament res.

Nosaltres sí que els volem dir, volem ja anunciar-los que creim, perquè el tema sí que ens preocupa i és molt -gros. Nosaltres creim que aquesta comunitat autònoma, igual que l'ha creat Navarra, igual que l'ha creat Andalusia, ha de crear un fons d'ajuda als ajuntaments; nosaltres així ho creim i que en aquest moment no podrà ésser molt gros, això també ho sabem, però que podrà servir, no creim que basti que la Comunitat Autònoma participi en el Pla d'Ombres i Serveis o en el d'Instal·lacions Culturals, creim que ha d'anar un poquet més enllà o ha d'anar més enllà, ja sé que els costa molt que la Comunitat Autònoma cedeixi transferències, això pareix que és impossible i molt menys als ajuntaments, això no s'ho han plantejat mai.

Nosaltres sí que creim que és absolutament imprescindible que la Comunitat Autònoma creï un fons d'ajuda i finançament dels ajuntaments i, a posta, ja els anunciam que molt prest durem una proposició de llei en aqueix mateix sentit, perquè pensam que el camí és que la FEMP reivindiqui tot allò que hagi de reivindicar per a les administracions locals, amb això ho estam, absolutament d'acord; el camí és que la dialèctica entre distintes administracions funcioni i que funcioni reivindicant tot el major nombre de competències i la major quantitat de doblers per a uns i per als altres perquè això és lògic, i hem de donar suport a aquesta actuació.

Una tercera part de la dialèctica és que les administracions locals de la nostra comunitat autònoma tenen un primer objectiu, una primera mirada, que és l'Administració de la Comunitat Autònoma; aquesta comunitat autònoma recapta 20.000 milions de pessetes en tributs i aquests tributs, igual que fa l'Estat, poden servir una part ics, el 3'46, el 6, el 24, és igual, una part per a ajuda i finançament de corporacions locals.

En definitiva, que les corporacions locals són també, i més en aquesta comunitat autònoma on hi ha consells insulars i que són -segons sempre deim- encara que pareix que quan s'està en el Govern no es creu, els grans pilars de l'Estatut i de la Comunitat Autònoma, això pareix que no s'ho creu ningú dels que estan en el Govern i que aquells consells insulars i les administracions locals també tenen dret a una part petita, mitjana o grossa del pastís i que la Comunitat Autònoma té obligació de vetllar perquè els serveis públics dels ciutadans d'aquestes administracions locals funcionin.

Acap, Sr. President. En definitiva, senyors del PSM i EEM, donarem suport a tota la seva proposició no de llei però creim que s'han quedat absolutament molt curts, que s'han quedat -com sempre- reivindicant de l'Estat i que no pensen amb l'Administració que tenen davant. Crec que s'ha de reivindicar de l'Estat i que per a això hi ha la FEMP, que funciona molt bé -com vostès saben- perquè tot

el temps ha utilitzat arguments de distintes federacions de la FEMP i que aquí, apart d'estar d'acord amb allò que pugui dir la FEMP, aquí hem de reivindicar d'aquells senyors que se seuen en aquell banc, que són els que manegen els tributs que es cobren en aquesta comunitat autònoma i que no donen un duro a les corporacions locals. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Pel Grup PP-UM, té la paraula el Diputat Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. A mi m'agradaria començar aquesta intervenció donant una sincera enhorabona al Grup Parlamentari PSM i EEM per aquesta proposició no de llei que potser que pel mateix motiu de dir-se proposició no de llei no alci un debat o un entusiasme dins aquesta Cambra quan el tema, realment, és importantíssim.

Crec que és un autèntic debat, debat d'estat dins la nostra comunitat autònoma, rallar del finançament de les corporacions locals, i que açò ho digui el portaveu del Partit Popular pot ésser que per a certs grups no tenguim massa importància però si el portaveu del Partit Popular treu unes declaracions de l'actual President de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies se n'adonarà que estan, vostès, en el camí adequat i que el nostre grup també vol estar en el camí adequat i que en el camí adequat també està la Federació Espanyola de Municipis i Províncies que, per unanimitat, va aprovar una sèrie de resolucions.

Com que és la fixació del nostre grup, basta dir que hi va haver un reconeixement explícit i implícit en dir que la Llei d'Hisendes Locals és vàlida quant al seu contingut però acaba per dir *"es una ley que ahora se empieza a quedar en papel mojado si se hace la interpretación restrictiva que pretende el Ministro de Economía y Hacienda"*, això no ho diu aquest portaveu ho diu el President de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies; i ho diu precisament perquè la interpretació d'aquesta llei no es fa amb el caràcter de l'esperit de la llei que va ser consensuat i que va ser proposat des de la mateixa Federació de Municipis i Províncies.

Però és que a més, fent referència a tot allò que es va dir, perquè vaig tenir la sort de poder participar en aquesta trobada o assemblea general de municipis i províncies, es va parlar també -cosa que en principi no es vol reconèixer o es redueix a un mal menor- i va quedar ben clar que es va parlar davant representants del Govern central de pacte d'Estat a tres bandes per a la definició del nou model que tenguim un major pes institucional allà on tenguim un major pes institucional les corporacions locals; i açò es ratifica i ve encara molt més motivat quan en una resolució es diu que amb caràcter particular s'haurà de contemplar l'adopció de mesures especials per als sanejaments d'aquells municipis, províncies o illes en situació d'insuficiència, ja sigui de caràcter conjuntural o ja sigui de caràcter estructural, açò és la resolució novena.

Per tant, amb aquesta interpretació o amb aquesta intervenció ningú no em podrà tractar o podrà tractar el nostre grup que ens va molt bé aquesta proposició no de llei i que el que feim és estirar el sau al Govern central, no es açò ni molt manco, perquè si deim que hi ha d'haver un pacte d'Estat hem de dir que aquest pacte d'Estat només és possible via diàleg i que es comenci ja, tal com es reclama, una taula de negociació -no sé com s'ha de dir- o una cimera entre poders locals, autonòmics i central.

Aquesta és la reclamació dels municipis i aquesta és la reclamació de províncies. Jo crec que faríem un bon favor si a més a més hi hagués un altre punt, en la seva proposició no de llei, que és instar el Parlament que es faci una comissió o una ponència perquè estudiïn el finançament de les corporacions locals i dels consells insulars a Balears, podria ésser una iniciativa amb la que faríem un bon favor a totes les corporacions locals perquè és evident que amb tot aquest contingut es ralla de simplificació administrativa.

Però de la simplificació administrativa, la primera cosa que ens ha de venir donada és -o que impliqui- una reducció de l'activitat estatal, en què? En totes aquelles competències que hagin estat transferides com a plenes a les comunitats autònomes; en tot cas l'Estat es pot deixar reservat a través de direccions generals la coordinació de certes polítiques dins l'àmbit de l'Estat espanyol en aquelles matèries o en aquelles competències que han estat transferides al cent per cent a les comunitats autònomes; per exemple, quan les comunitats autònomes són les responsables directes, conjuntament amb les diputacions i amb les corporacions locals, de l'acció social ens inventem un Ministeri d'Acció Social, per allò del 25%, no per res més.

Tots aquests recursos, que jo no dic si estan ben emprats o mal emprats perquè no és aquest el motiu del debat, tots aquests recursos se sustenten dels recursos que haurien de finançar les comunitats autònomes, els ajuntaments i les diputacions per exercir una competència que els és pròpia. Que l'Administració central, sigui la que sigui, es reservi la coordinació general de plans que tenguin la seva incidència o aplicació en tot l'Estat espanyol em sembla correcte, però no d'aquí a incrementar l'estructura i d'allò que vostè diu té tota la raó, no se simplifica una administració sinó que des de l'estat de les autonomies s'ha abocat a una ampliació de conflictes en quant aquesta administració s'ha complicat molt més i l'administrat va ben despistat pel món avui en dia, no sap si és cosa de l'Administració central o és de l'Administració autonòmica o és de l'Administració local o és dels consells insulars, hi ha d'haver una clarificació en totes les competències.

Per tant, la realitat de les coses és que les corporacions locals són la primera institució a la qual acudeix l'administrat i se'ls exigeix solucions immediates als problemes immediats que tenen tots els ciutadans, als quals presten els seus serveis.

Així com del cas d'acció social també podríem rallar del tema de cultura, competències transferides amb exclusivitat a les comunitats autònomes. Efectivament, allò que hi ha dins el caixó és el que s'ha de repartir entre tots, no es

tracta de posar-n'hi més si no hi ha més recursos, no és aquesta la pretensió i si aquesta volem que sigui la pretensió allò que provocarem és conduir l'economia, l'hisenda de l'Estat a un estat de ruïna o de fallida, no és aquest el sentit, és que per a allò que hi ha dins el caixó hi hagi els compartiments perfectament establerts, dins el mateix caixó. El que no pot ésser és que competències transferides amb exclusivitat a comunitats autònomes o competències que la mateixa Llei de Bases de Règim Local estableixen per a l'Administració local siguin, d'una manera directa o indirecta, gestionades o no gestionades per part de la mateixa administració i fins i tot amb ministeris que, abans de no tenir les competències les comunitats autònomes i que eren exercides pel mateix Govern central, ni tan sols existien.

Aquesta és la distribució i açò és allò que es reclama, independentment de percentatges, si 25% o 33%, no, el 25 o el 33% hauran d'anar en funció d'aquestes competències que han d'ésser gestionades i de l'activitat que cada una de les administracions hagi de fer. Que les comunitats autònomes han de tenir un fons de cooperació municipal? És clar que sí, i tant se me'n dona que es digui fons de cooperació municipal com que la cooperació municipal es faci a través de programes concrets amb les administracions locals, és el mateix, la qüestió és que hi cooperin; aquesta comunitat autònoma crec que n'ha donat proves, d'això, proves suficients endemés, com és el tema de les depuradores, centres sanitaris, centres de tercera edat, instal·lacions esportives, sanejament, etc., conjuntament amb les corporacions locals.

I si hi ha qualcú que fa que no amb el cap, el que ha de fer és llegir menys i viatjar més per dins el territori de les Illes Balears perquè se n'adoni que és una realitat el que dic.

Per tant, hi ha d'haver una responsabilitat entre Administració central, Administració autonòmica i corporacions locals, però avui el motiu de debat és la introducció que vostè feia, amb motiu de la trobada o de l'assemblea -moltes gràcies, Sr. Alfonso- de municipis i províncies que es va celebrar recentment es van treure una sèrie de conclusions, conclusions que són les que són, tal vegada no són en el dia d'avui, aquí, no sé per què, no sé per què, les conclusions que qualque grup voldria que fossin.

La realitat és aquesta, la realitat és que les corporacions locals estan ofegades econòmicament, la realitat és que no tenen suficient finançament, la realitat és que els plans de cooperació intermunicipal entre ajuntaments, consells insulars o diputacions i Estat, de cada vegada les aportacions estatals disminueixen, aquesta és la realitat i no la que diu aquest portaveu que podria ésser tatxat de tendències si no és perquè ho diuen representants del partit que dóna suport al Govern de Madrid, que també és el nostre Govern i per açò també tenim dret a exigir allò que exigim en aquests moments.

Per tant, em cregui que el tema que vostè ha plantejat avui és un tema altament important, que pot ésser que no pugui acabar amb aquesta proposició no de llei sinó que -s'haurà de donar una passa més, ha d'ésser un tema d'au-

tèntic debat d'Estat, al qual la nostra comunitat autònoma pot aportar una sèrie de conclusions i que jo li dic, Sr. Morro, que ha fet un gran favor, almenys per possibilitar aquest debat avui, a allò que és prendre consciència de la penúria econòmica que passen les corporacions locals aquí i arreu de tot el territori nacional. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Hi ha intervencions en el torn de rèplca? Té la paraula el Sr. Morro.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc voldria agrair als tres portaveus que m'han precedit el suport a aquesta proposició no de llei, proposició no de llei que crec que, Sr. Huguet, no és tan gran cosa, sinó que simplement és un recull d'unes peticions, d'unes propostes de les federacions d'entitats locals de l'Estat, de Catalunya, de les Illes Balears i d'altres llocs.

Realment, alguns aspectes són fins i tot textualment transcrits de textos de la Federació de Municipis i Províncies i de la Federació de Municipis de Catalunya, quasi bé són paraules del Batle de Girona, Joaquim Nadal, del mateix partit que el Sr. Alfonso i que en aquest aspecte ens mereix una gran credibilitat, i que no creim que hagi de ser acusat de demagog ni molt manco; crec que hi ha unes evidències paleses, evidents, que tots el partits, ja que és un tema que afecta l'Administració pública, de qualque manera en són conscients, almanco la gent que està implicada en l'Administració local.

Al Sr. Alfonso li costa més i ha de fer volteres, ha de fer desqualificacions, encara que sigui dient que s'ha desqualificat, jo el comprenc, comprenc que prengui aquestes actituds però, per ventura, Sr. Alfonso -i no s'enfadi- jo crec que li faltaria més aqueixa visió, aqueixa visió institucional del Sr. Joaquim Nadal, aqueixa visió compromesa amb els ciutadans que no tant aqueixa visió al servei del Govern de l'Estat i adoptar sempre aquesta actitud defensiva quan s'estableixen plantejaments que, de qualque manera, poden qüestionar la política que el Govern central dur a terme a les Illes Balears.

Crec que seria aqueixa actitud, aquest talant, més poc defensiu i més constructiu el que permetria sense dubte, tot i que comprenc molt bé les seves intervencions, les respecto i les valor i pel que fa a allò que ha aportat li agraeix, crec que permetrien avançar més des d'una visió d'Illes Balears, des d'una visió municipalista, en aquest cas en la mesura que pugui ser per definir i dur a terme un debat.

Realment, és indubtable que del 1977 ençà han canviat molt les coses, això és evident, crec que seria absurd en cada debat fer referència als quaranta anys de dictadura, com vostè avui curiosament ha fet, sense dubte no és aquest l'objecte dels debats que feim en aquest Parlament perquè si no no importaria debatre gairebé res, sempre tindríem aquest argument; jo pens que ens referim a fets actuals, a polítiques actuals, decisions preses ara i, evidentment, que

hi ha quaranta, cent, dos-cents anys darrera però que també seria un tant absurd i faríem un debat històric, més que no un debat polític, si ens remeterem a aquests elements.

Crec que la conclusió que tots podem tenir és que els ajuntaments, les entitats locals, són el parent pobre de les institucions democràtiques; els ajuntaments es troben que hi ha multitud de decisions que els afecten: construccions d'autopistes, construccions de túnels, construccions de presons, construccions de centrals tèrmiques; i es troben que escassíssimes vegades són consultats i que no es tenen en compte les seves opinions per a multituds de temes que afecten decisivament el futur dels ciutadans i dels municipis i que, en canvi, se'ls acumulen serveis, se'ls acumulen obligacions i no amb la mateixa proporció els arriben els recursos.

Evidentment que, de xifres, en podríem parlar molt, crec que tanmateix, pel que veig, tothom aquí -i és normal també- interpreta a la seva manera la qüestió de les estadístiques; nosaltres pensam que els tributs cedits a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, per qualque referència que ha fet vostè, que ha fet el portaveu del Grup SOCIALISTA, són molt poca cosa i, en tot cas, hem de recordar que es descompten del finançament total, i allò que sí observem és que es creen nous impostos, el cànon d'aigües, per exemple; impostos que afecten realment i de bon de veres els ciutadans i que no hi ha per què imposar-se aquests impostos quan ja n'hi ha prou que els afecten.

Sr. Alfonso, també li hauríem de recordar que Navarra pot tenir actituds molt positives, sense dubte cap als seus ajuntaments, des del seu govern, però té un magnífic concert econòmic que ja voldríem nosaltres per tenir un finançament adequat per a la nostra autonomia.

Indubtablement nosaltres donam suport a la iniciativa que ha anunciat el Sr. Alfonso, pensam que fa falta una llei, pensam que fa falta un fons que permeti racionalitzar les ajudes a les administracions locals, nosaltres el proposam des de fa almanco set o vuit anys, en el darrer debat sobre pressuposts, una esmena nostra, almanco amb algun aspecte d'aquest tema, feia referència a la creació d'un fons de cooperació municipal i per descomptat també estam totalment d'acord amb proposar un estudi a aquesta Cambra de les problemàtiques, de les dificultats financeres de les corporacions locals.

Per ventura, l'aspecte positiu que haurà tengut aquesta proposició no de llei seria, més que no aquest debat, que de debats se'n fan molts, veure un nou talant, veure una reflexió, una continuïtat d'una reflexió i pens que el Govern balar hi té una gran responsabilitat, hi té un paper determinant perquè efectivament no és el tema exclusiu del Govern central sinó del Govern central i del Govern autonòmic; és un debat, una discussió, entre tres administracions i, certament, el Govern balear ignora moltes vegades les administracions locals, almanco a nivell de cooperació econòmica, d'una manera flagrant.

EL SR. PRESIDENT:

Li prec que acabi, Sr. Morro.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Joan Verger -i acap- deia que l'aportació de l'Estat al Pla d'Obres i Serveis de Mallorca són 139 milions, és una xifra a la qual ja vaig fer referència en aquesta Cambra i avui en vull tornar a fer referència. 139 milions per a xarxes de clavegueram, xarxes de proveïment d'aigua potable, inversions culturals, inversions socials, serveis i infraestructures; això, realment, és vergonyós i hauria de deixar de ser així.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morro. Abans d'obrir el torn de contrarèplica vull recordar que el torn de contrarèplica seria per la intervenció en rèplica del Diputat Sr. Morro.

Grups que volen intervenir en la contrarèplica? Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President. Complirem estrictament les normes encara que ens feia il·lusió contestar qualche afirmació que ha fet el Sr. Huguet, però no li la contestarem; haurà ocasió, altres vegades, de contestar.

Jo trop, d'entrada, molt positiu, Sr. Morro, el seu canvi en la línia del discurs, se n'ha recordat, en la rèplica, que existeix la Comunitat Autònoma i me n'alegro molt i que amb aquell tema té una responsabilitat, i me n'alegro molt, d'això, i que és una conjunció de les tres administracions, i també me n'alegro molt; ha anat en la línia que, d'una manera o d'una altra, més bé o més malament jo li he volgut posar.

A mi no m'agrada parlar d'història, Sr. Morro, parlar d'aqueixa història passada, no m'agrada perquè és un tema que, a Déu gràcies, el nostre poble l'ha enterrat, quan dic el nostre poble vull dir que Espanya l'ha enterrat; però de vegades, quan es parla de mancances de serveis públics, etc., s'ha de dir el per què, i no són només els quaranta anys, són molts més, i s'ha de dir el per què, i en nou fer miracles, bé, no hi ha cap administració que en sàpiga fer, no n'hi ha hagut cap mai que n'hagi fet, de miracles, i de vegades s'ha de recordar, no moltes, però qualche vegada sí.

No es pot acusar l'Administració de l'Estat, en aquells moments, de totes les mancances de serveis públics que històricament ha tengut Espanya, no se la pot acusar, i vostè ho sap perquè és objectiu, a posta plantejava una actitud objectiva. No tenc una actitud defensiva en defensar l'Administració de l'Estat, i vostè m'ha donat la raó quan ha dit sí, hem de parlar les tres administracions, per tant no és defensiu això, és intentar dur el problema aquí on ha de ser.

El problema de finançament és un problema global de tot l'Estat espanyol, de tot l'Estat espanyol i en el qual participen les tres administracions; que hi ha disfuncions entre una cosa i l'altra?, que hi ha disfuncions en les transferèn-

cies? Evidentment que n'hi ha, de disfuncions, o no han quedat disfuncions en les transferències d'urbanisme de la Comunitat autònoma als consells insulars?, no ha quedat la meitat de l'estructura d'urbanisme de la Comunitat Autònoma? Sempre es produeixen aquestes disfuncions, per desgràcia i perquè l'Administració i la vida política no són, per desgràcia o per sort -jo crec que per sort- no són una matemàtica exacta, són moltes altres coses i es juguen posicions de poder, drets adquirits, actuacions globals, etc. que fan mantenir unes administracions que *strictu sensu* tal vegada no s'haurien de mantenir però que amb bona política tampoc no ha estat tan malament mantenir.

La visió municipalista jo crec que més que el Partit Socialista no l'ha tenguda ningú i si no repassi la LLei de Bases de Règim Local, criticada però la veritat és que ha donat un joc a les administracions locals que mai no s'havien pensat a tenir i la Llei d'Hisendes Locals que ara, perquè hi ha un poc de crisi econòmica, que n'hi ha, hi ha problemes però com a llei no té problemes; autonomia en la Constitució? Òbviament, però reforçament de l'autonomia municipal.

La veritat és que poc conjunt legislatiu s'ha fet en aquest país en favor d'administracions locals com s'ha fet en aquests nou darrers anys i això ens ho han de reconèixer; hem fet coses malament, moltes, evidentment que moltes, però llevar competències a les administracions locals no ha estat precisament el Partit Socialista; llevar competències a administracions locals, posar el cànon d'aigua, fer les depuradores des d'IBASAN la Comunitat Autònoma, etc., no ha estat el Partit Socialista. Em mirava quan parlava del cànon d'aigua, nosaltres ens hi oposàrem perquè és una forma de llevar competències a les administracions locals i això vostè ho sap.

Jo crec que hem de ser justs, i crec que al final vostè ho ha intentat més que al principi i d'això me n'alegro molt.

Com a darrera cosa, jo supòs que el suport que vostè dóna a la proposta que farem, encara no l'hem feta, a la proposició de llei que nosaltres farem, s'abstendran els diferents grups vista l'absoluta posició pro-administracions locals, pro-entitats locals que ha hagut aquí. Però també li denuncio una altra cosa, i no importa que correguem, la podem fer junts els dos grups, que la proposta que ens ha fet el Sr. Huguet la signem avui perquè -o demà al matí- perquè entri immediatament en el Parlament, que es creï aquesta comissió per estudiar els problemes financers de Comunitat Autònoma, administracions locals i Administració de l'Estat, que es creï, i de necessitat de les administracions locals, que es creï; nosaltres podem escriure el tema, el signam entre tots dos i amb el Sr. Huguet, evidentment; nosaltres li agafam la paraula, el signam tots els grups i creïam aquesta comissió.

Com a darrera cosa nosaltres pensam que la vida local és la vida política més important per als ciutadans, pensam que és imprescindible ajudar a incrementar el finançament de les administracions locals i les competències de les administracions locals, però també pensam que els miracles administratius són absolutament impossibles i que en

quell moment i a partir del mes d'octubre, quan la Llei de transferències estigui aprovada i les transferències de la Comunitat Autònoma arribin, el problema, l'actuació amb vista a la transferència, a passar competències a les administracions locals, el testimoni, en definitiva, passa al Govern autònom, si aquell Govern actua igual com ha actuat amb els consells insulars les entitats locals -els ajuntaments- continuaran tenint el mateix nombre de competències que tenien fins ara; les comunitats autònomes tendran totes les seves i no en cediran ni una, per aquí exigeixin, per aquí exigirem nosaltres, perquè el Govern canviï d'actitud, perquè el Govern sigui realment allò que predica, que és municipalista; cosa que no creim que ho sigui.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Més intervencions en torn de contrarèplica? Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Supòs que aquells que duem tants anys en aquesta Cambra sabem que certs diputats tenen molta habilitat i vostè se n'haurà adonat que no li han contestat, a vostè, sinó que m'han contestat a allò que havia dit jo; com que no vull que el President em cridi l'atenció també sempre el miraré, a vostè, i li contestaré a vostè, i diré que ho estam, d'acord, però que no demanem miracles, que si l'Administració central ha de fer els miracles que ens ha fet fins ara, allò de Lourdes, *virgencita, déjame como estoy* perquè les administracions locals s'ofeguen econòmicament.

És cert que amb motiu de la Llei de Bases de Règim Local es donen una sèrie de competències molt fermes, molt segures, a les corporacions locals però no deixa d'esser menys cert que no hi ha una justa correspondència amb el finançament per exercir aquestes competències que una llei ha donat a les corporacions locals, i això és així de clar; és cert que la Llei d'Hisendes Locals és bona, i així ho hem dit, però deixa d'esser menys cert que la seva aplicació no vol ser duta a terme pel Ministre d'Economia i Hisenda i això no ho diu aquest portaveu, ho diu la Federació de Municipis i Províncies; per tant es conclueix que la Llei d'Hisendes Locals és bona però que la seva aplicació és paper banyat, i això és cert segons la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, segur que no seria cert si ho digués aquest diputat.

Però aquí ja les coses canvien, per no entrar en el debat de veure com és que va caure l'anterior President de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, que volia mantenir una actitud molt més forta. Com que amb açò no hi ha res més clar que la rúbrica d'un aplaudiment a una persona, queda perfectament rubricada; per tant, no anem a cercar -com diuen aquí, a Mallorca- na Maria per la cuina, diem *al pan, pan i al vino, vino*.

I és cert que les comunitats autònomes han de participar en el finançament de les corporacions locals, és cert que han de participar-hi, hi han de participar en justa correspondència amb aquelles competències que són compar-

tides o amb aquelles competències que són de les administracions autonòmiques i que via llei han de ser transferides a les corporacions locals o en aquest cas a les diputacions o consells insulars, i açò serà i s'haurà de veure i s'haurà de veure en aquest Parlament.

I qui ha parlat de pacte d'Estat entre els tres escalons ha estat aquest portaveu i els altres l'han recollit però no ens podem quedar, no ens podem quedar ni ens volem quedar -el nostre grup- a parlar de pacte d'Estat entre corporacions locals i Administració central o corporacions locals i Comunitat Autònoma, no, sinó a tres bandes perquè aquí, des d'una política nacionalista, jo esperava almenys el suport a la manifestació que de totes aquelles competències que són transferides amb caràcter d'exclusivitat a les comunitats autònomes no es crein ministeris, perquè açò és duplicitat i açò és fer malbé fons que pertanyen a tot el poble espanyol; jo he afirmat en aquesta tribuna que és totalment cert que el caixó d'eines és el que és i el caixó dels doblers és el que és, és tracta de posar els compartiments adequats perquè afegir-n'hi més no n'hi podem afegir per no dur a la bancarrota l'hisenda de l'Estat, d'acord, però allò que hi ha anem a repartir-ho sota una òptica i sota un procés de racionalitat.

I amb el fons de cooperació intermunicipal, que es pot dur directament a través d'aquest fons o a través de programes d'execució de les diferents àrees, és evident que es fa, a uns els agradarà més i a uns altres els agradarà menys; pot ser que açò en tost d'estar dispersat entre diferents àrees o entre diferents conselleries es voldria en un fons comú; una altra cosa és si rallam únicament i exclusivament d'un fons de cooperació intermunicipal per ajudar a allò que és el fons o allò que són els plans d'obres i serveis, allà on hi ha finançament de l'Estat, aquest és un altre tema però jo vull recordar que aquesta comunitat autònoma també participa en tot quant és el sanejament, que és poc? Indiscutiblement que també és poc; aquest és el procés de racionalitat on tots hem de tenir un punt de trobada.

Com pot comprendre, sobre canons d'aigua i depuradores, cedesc la paraula al Sr. Josep Borrell perquè ho expliqui. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Acabat el debat deman als portaveus si puc considerar aprovada aquesta proposició no de llei per assentiment. Queda aprovada per assentiment del Ple de la Cambra la Proposició no de Llei 3134, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a millora del finançament de les corporacions locals.

III.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI R.G.E. NÚM. 791/92, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI MIXT, RELATIVA A EQUIPAMENTS COMERCIALS A LES ILLES BALEARS.

Passam al punt següent que és el debat de presa en consideració de la Proposició de Llei número 791, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a equipaments

comercials a les Illes Balears. Té la paraula, pel Grup Parlamentari MIXT, el Diputat Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, per una qüestió d'ordre. Jo voldria demanar deu minuts de descans, si és possible.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, se suspèn la sessió durant deu minuts.

Recomença la sessió, i passam al darrer punt de l'Ordre del dia que és el debat de presa n consideració de la Proposició de Llei 791, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a equipament comercial a les Illes Balears. Per fer la presentació de la proposició de llei, per part del Grup Parlamentari presentador, té la paraula el Diputat Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El programa electoral de la coalició PP-UM diu en la seva pàgina dotze el següent, ho llegiré, el tenc en castellà però traduiré perquè no sé si tenen exemplars en català o no però, en qualsevol cas, traduiré; diu per millorar la situació de les nostres empreses i fer possible un nou desenrotllament econòmic més ajustat a la realitat actual és necessària l'anàlisi dels distints sectors econòmics: turisme, comerç, indústria, agricultura, ramaderia, caça i pesca.

Passam a la pàgina dinou, que parla de comerç. Diu el programa efectivament, el sector detallista tradicional que ha jugat un paper usualment de proveïdor dels diversos béns davant el consumidor s'enfronta a l'aparició de grans corporacions de distribució que disposen de grans recursos tècnics i, sobre tot, de capital, diu davant aquesta situació l'acció política ha de partir d'un principi, el suport a un sector que ha tengut un paper de facilitar l'arribada de béns i serveis des de la producció al consum en aquesta comunitat des de sempre -repetesc-, diu suport a un sector que és el comerç tradicional; diu ara bé -també ho diré tot, perquè no vull que em diguin després que només llegesc una part- no s'ha de caure en la temptació de protegir indiscriminadament el sector tradicional perquè a la llarga allò aniria en detriment seu i del consumidor, i després diu, entre altres coses, que s'hauria de crear un espai on una part important del sector tradicional pugui jugar la seva funció d'una manera eficaç per al consumidor i rendible per a l'empresari.

Diu que aquesta política ha d'estar basada, entre altres coses, a dissenyar una política urbanística que permeti el desenvolupament de l'activitat comercial en el marc adequat i revitalitzar els centres de les ciutats. Partit, camí de progrés, eleccions autonòmiques del 1991, PP-UM.

Això és en certa manera lògic, tenint en compte que és una coalició, que té un dels dos partits que teòricament en el darrer congrés que ha hagut, en una ponència ideològica, l'any 1987 es va definir com a partit nacionalista i avui es

vol tornar a definir com a partit nacionalista, en el pròxim congrés que té aquest mes, així és lògic que hi hagi un programa electoral de suport al comerç tradicional.

Per una altra banda, en el darrer debat que hi va haver sobre comerç, a conseqüència d'una moció presentada pel Grup Parlamentari MIXT, el Sr. Gabriel Cañellas va dir, més o manco ja que encara no tenim el *Diari de Sessions* i no ho puc dir literalment, no em va quedar més remei que aprovar un recurs de reposició perquè, va dir referint-se a mi que som expert en urbanisme segons va dir el Sr. Cañellas, va dir que jo més o manco sabia que si s'ajustava a un recurs, s'havia d'aprovar.

Jo només li vull dir, al Sr. President del Govern, que el recurs es va presentar dia 3 de gener per un recurrent el dia 18 de gener per l'altre i que la Llei de Procediment Administratiu diu que als tres mesos ja es pot posar un contenciós administratiu en cas que no es contesti aquest recurs, això vol dir que els recursos de reposició s'han de contestar en tres mesos, igualment, normalment.

És clar, tres mesos passades aquestes dades són dia 3 d'abril i dia 18 d'abril respectivament, o sigui, abans de les eleccions. No hi va haver contesta sinó que dia 5 de setembre, després de les eleccions, el Consell de Govern va aprovar un recurs i deia que sí, que en aquest cas...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pascual, li prec que se centri en la qüestió, que és la presentació d'aquesta proposició de llei; els membres de la Mesa estam d'acord que vostè no se centra en aquesta qüestió.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Molt bé, Sr. President. Bé, avui el PP-UM pot demostrar que realment era una qüestió jurídica i que des del punt de vista polític vol complir amb el seu programa electoral que, en la meua lectura, és de suport al sector tradicional del comerç.

La Llei d'Equipaments Comercials que avui presentam, bé, no aquesta, una llei d'equipaments comercials, és reclamada pel sector i no des d'ara; jo tenc aquí un document de la Federació de la Petita i Mitjana Empresa de Mallorca que se'ns va presentar -a Unió Independent de Mallorca- abans de les eleccions i que diu el següent "*recientemente Bernardo Bonet Cardell, Presidente de la Asociación de Comerciantes de Electrodomésticos de PIMEM publicó un artículo demandando una ley de comercio de alcance regional y una ley de equipamientos comerciales semejante a la promulgada tiempo atrás por la Generalitat de Catalunya; la federación de PIMEM subscribe dicho artículo, etc.*".

O sigui, estam davant una llei que és altament demanada pel sector i, per tant, se suposa que ha de ser una llei acceptada per tots els grups d'aquesta Cambra, llevat que estigui tan mal feta que se'n vulgui dur una de nova. Aquesta proposició de llei té un antecedent immediat en la Llei 3/87, de 9 de març, de Catalunya, però aquesta llei està ins-

pirada en la llei 1193, de 27 de desembre del 1973, francesa, d'orientació de comerç i de l'artesanat; el seu contingut, el contingut de la llei catalana, es basa en el capítol 2, que parla dels equipaments comercials i de l'urbanisme comercial.

Com altres precedents tenim que la LLei d'Ordenació de l'Activitat Comercial a Aragó també parla d'un Pla General d'Equipaments Comercials, és a dir, no només és una llei de comerç sinó que té una vessant comercial.

Finalment, ja entrant en allò que diu la proposició de llei avui presentada, aquesta proposició de llei té quatre títols: un títol de disposicions generals on es defineix el que és l'ús comercial, on es parla d'una sèrie de qüestions de caràcter general entre les quals destacaré que ja parla de la Comissió Insular d'Ordenació Comercial, que és l'objecte del Títol IV, i que és una comissió que existeix en les comunitats autònomes de Catalunya, d'Aragó, de Galícia, de València, encara que aquí, a les Illes Balears, pel fet de no tenir competències en matèria de comerç, aquesta proposició de llei se circumscriu a qüestions purament urbanístiques si bé s'ha de dir que es deixa una porta oberta perquè quan entri en vigor la Llei de Comerç Interior aquesta Llei de Comerç Interior l'hi pugui conferir altres facultats.

L'article 6 diu que una de les coses que ha de fer, una de les funcions que té aquesta Comissió Insular d'Ordenació Comercial és fer un informe previ a les llicències municipals quan es vulguin instal·lar grans superfícies comercials o bé quan una superfície s'ampliï i es transformi en gran superfície comercial.

En el Títol II, que parla del Pla Director d'Equipaments Comercials i de les Grans Superfícies, es defineixen allò que són les grans superfícies; i es defineix com a gran superfície el recinte la superfície de venda del qual sigui igual o superior a 5.000 metres quadrats per a poblacions iguals o superiors a 50.000 habitants, que en aquest cas seria per a Palma, i a 3.000 metres quadrats de superfície de venda per a poblacions més petites. Amb aquesta definició que és menys restrictiva que la catalana, que la d'Aragó, que la valenciana, o sigui, que s'ha ajustat així perquè precisament el Pla General de Palma posava com a sostre els 5.000 metres quadrats de superfície de venda i es considera que això és un precedent important encara que sigui més laxa aquesta proposició de llei que no les altres de les comunitats autònomes que fins ara he assenyalat.

Una altra funció important d'aquesta proposició de llei és donar seguretat jurídica al Pla Director d'Equipaments Comercials, i m'explicaré. El Pla Director d'Equipaments Comercials es regula amb caràcter general, no com a tal sinó com que és un Pla Director Sectorial, els plans directors sectorials es regulen per la Llei d'Ordenació Territorial, però la LLei d'Ordenació Territorial diu exactament que és allò que pot fer un pla director i que és allò que no pot fer i d'això ja n'he parlat en altres ocasions quan m'he referit al Pla Director de l'Oferta Turística, el qual pot tenir problemes d'adaptació a la Llei d'Ordenació Territorial.

En efecte, l'article 6 de la Llei d'Ordenació Territorial

del 1987 diu que els plans directors sectorials han de regular el planejament, projecció, execució i gestió dels sistemes generals d'infraestructures d'equipaments, en aquest cas estariem davant equipaments i el dubte és una gran superfície subcomercial, és un equipament o no és un equipament? Jo puc creure que sí però vull resaltar, ja que he fet referència al recurs que va aprovar el Govern respecte de la modificació del Pla General de Palma, coneguda com la "del Corte Inglés", que hi ha dos dictamens, un dictamen del professor Avel·lí Blasco que diu que són equipaments i en canvi hi ha un altre dictamen del lletrat de la Comunitat Autònoma, Sr. Aguiló Monjo, que diu que no són equipaments.

Per consegüent, davant el dubte el prudent és que apart de la regulació amb caràcter general dels plans directors sectorials, i aquí diu que han de complir uns determinats requisits, es complementi, via llei, amb un altre, o sigui, que es complementi amb uns objectius específics dels plans directors d'equipaments comercials i amb uns continguts també específics d'aquest Pla Director d'Equipaments Comercials, de manera que pugui arribar a satisfer la demanda del sector perquè aquest Pla Director, només amb el paraigua de la Llei d'Ordenació Territorial, podria tenir algun problema jurídic; parlo en cas de dubte, tenc un dubte però que en qualsevol cas sempre redundarà en benefici del mateix Pla aquesta regulació del Títol II que fa respecte del Pla Director d'Equipaments Comercials.

El Títol III parla de la regulació dels equipaments comercials en els plans urbanístics municipals i comença amb un article que diu que les àrees destinades a grans superfícies comercials així definides s'ha de dir exactament que són per a grans superfícies comercials, naturalment en el futur, i n'hi ha un altre que és el que té l'efecte més important naturalment, que és l'article 11, que diu que les modificacions dels instruments de planejament municipal que no siguin vigents a l'entrada en vigor de la llei present no podran crear sòl destinat a grans superfícies comercials, que això s'ha de fer per revisió.

En aquests moments hi ha en tràmit dues modificacions que, naturalment, el Govern no ha dit quina repercussió ha de tenir l'entrada d'aquestes dues grans superfícies i jo només em puc remetre a un informe de LLuis Ramis d'Ayreflor que ha fet, també n'hi ha d'altres, aquest està fet per la PIMEM però n'hi ha un altre fet per AFEDECO, on diu que es poden perdre 5.000 llocs de feina i que es poden tancar prop de 2.000 comerços si vénen les grans superfícies comercials.

Per tant, en aquests moments sembla lògic que les grans superfícies comercials que han de venir vinguin de forma ordenada, després del Pla Director Sectorial i si no per la revisió dels plans generals, no per una modificació feta sense que contempli els efectes que té sobre el conjunt de l'illa, per una banda, perquè els efectes no només són per a Palma sinó que també afecten altres pobles i també afecta molt substantivament el centre històric de Palma.

El Títol IV -he dit- parla de comissions insulars d'ordenació comercial, que existeixen en totes les comunitats

que tenen lleis, també existeixen a França, en la llei francesa també hi existeixen i que, bàsicament, tenen com a funcions informar preceptivament el Pla Director quan estigui en informació pública, informar preceptivament els plans generals d'ordenació, les normes subsidiàries de planejament municipal i també els plans parcials que crein grans superfícies, així com informar prèviament -com he dit abans- la concessió de llicències destinades a grans superfícies comercials; són comissions insulars que depenen del consells insular perquè és el consell insular el que té competències en urbanisme, estan formades per una sèrie de consellers i també per representants del sector -per la part patronal, per la part d'organitzacions sindicals i pels consumidors- i també s'ha de dir que es posen el nombre de vocals suficients en cas de patronals i organitzacions sindicals perquè també pel que fa a les grans superfícies han d'estar presents normalment dins aquesta comissió, hi ha d'estar tothom.

Per acabar diré que jo esper el suport unànim de d'aquesta Cambra perquè entenc que aquesta llei pot ajudar, naturalment una vegada millorada durant el tràmit parlamentari per tots aquells grups, com normalment passa amb totes les lleis que es presenten aquí, però que una vegada millorada pot suposar un benefici important no només per al sector de comerç sinó indirectament per a tota l'economia de les Illes Balears i en particular de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Grups que volen intervenir en el torn a favor o en contra? Pe Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La nostra intervenció s'enfocarà envers la necessitat, la justificació de la presa en consideració d'una llei d'equipaments comercials i esperam, com ha dit el Sr. Pascual, que amb el tràmit parlamentari surti la llei fruit del consens d'aquesta Cambra o del sentiment majoritari de la població.

Creim que en poques ocasions un debat parlamentari és reflex d'un debat social com aquest d'avui i en aquesta Cambra, mitjançant aquest debat de presa en consideració de la proposició de llei d'equipaments comercials, no feim més que reproduir un debat que està en el carrer.

Però, segons el nostre entendre, tampoc no l'hauríem de simplificar en excès perquè no debatem si s'autoritza la ubicació en la capital d'aquest país d'una determinada empresa comercial sinó que debatem quelcom tan profund com la llibertat d'empresa i l'economia de mercat; podria ser que en el decurs d'aquest debat es donàs la paradoxa que els tradicionals invocadors d'aquestes llibertats en realitat defensin actituds proteccionistes o intervencionistes mentre que els etiquetats de defensors de l'economia planificada defensem la igualtat d'oportunitats, ho veurem.

Per tant, per centrar-nos dins el marc legal en què ens hem de moure és obligat invocar l'article 38 de la Constitu-

ció Espanyola, que diu "Es reconeix la llibertat d'empresa dins el marc de l'economia de mercat. Els poders públics garanteixen i protegeixen l'exercici d'aquella i la defensa de la productivitat, d'acord amb les exigències de l'economia general i, en el seu cas, de la planificació". Com també és obligada la invocació de l'article 10.17 de l'Estatut d'Autonomia que atorga competència exclusiva a la nostra comunitat autònoma en matèria de foment del desenvolupament econòmic dins el territori de la Comunitat Autònoma d'acord amb les bases i la coordinació general de l'activitat econòmica.

D'això es tracta, de la voluntat d'actuar com a poder públic i del mandat constitucional i estatutari d'atendre les exigències de l'economia general, garantint els drets constitucionals i la Constitució ens dona l'instrument apropiat: la planificació.

En aquest marc se situa la proposició de llei presentada pel Grup MIXT, al qual aprofitam per felicitar per la seva oportunitat i encert. Se situa en el marc de l'obligatorietat d'exercir una de les competències exclusives de la nostra comunitat, la d'ordenació de territori i urbanisme per tal de salvaguardar les regles del joc de l'economia de mercat, perquè aquesta no significa deixar fer tot allò que sigui per tal d'obtenir un guany econòmic sinó moure's dins unes regles que garanteixin la llibertat d'empresa, i llibertat d'empresa no és adequar les regles a sol·licituds que vagin acompanyades de contrapartides sinó respectar la igualtat d'oportunitats.

En aquest sentit voldríem aprofitar per fer una crítica a la guerra entre alguns ajuntaments per captar empreses que inverteixin dins el mateix municipi, mentre algun ajuntament intenta fer urbanisme, planificant l'activitat econòmica i regulant la ubicació d'empreses, altres s'ofereixen a qualsevol preu promettent paradisos d'agressió a la disciplina urbanística i comptant amb la complicitat d'altres instàncies, com la comissió insular d'urbanisme, les quals fan un ús totalment irregular de la figura de la declaració d'interès social.

Aquest és un aspecte que aquesta proposició de llei no contempla però que hauríem d'estudiar la seva inclusió, perquè aquestes pràctiques no sols suposen una competència deslleial entre ajuntaments sinó contra les empreses que, acceptant les regles urbanístiques per instal·lar-se, han suportat un cost major en adquisició del solar, impostos i costos d'infraestructures.

Igualment passa amb determinades pràctiques de l'anomenat urbanisme negociat o concertat en municipis on les regles del joc s'han fixat mitjançant l'aprovació d'instruments urbanístics com plans generals o normes subsidiàries de planejament i una proposta de requalificació trastoca tot el concepte urbanístic a canvi d'unes suposades millores o contrapartides econòmiques que, en la majoria de casos, no suposen l'interès comú sinó l'interès molt particular de determinades empreses.

Sres. i Srs. Diputats, és hora d'acabar amb aquesta mercantilització de l'urbanisme, és hora d'acabar amb

aquesta pràctica de requalificacions que tant de mal fan al mercat que alguns diuen defensar i que tan mala imatge ha creat dels polítics, hem d'acabar amb aquesta creença que - s'ha estès dins la opinió pública que tot té un preu i això sols es pot fer amb voluntat política i establint unes regles com aquesta proposició de llei que avui discutim i marginar a tot aquell que no les compleixi.

Veiem si ens podem dotar d'instruments que permetin a l'empresari, sigui del comerç, com en el cas d'avui, o de la restauració o de la indústria, iniciar una activitat, muntar una empresa sense necessitat de tenir bo, sense necessitat de fer despatxos, sense negociar contraprestacions, i veiem si aconseguim que aquest nou empresari o aquell que duu anys instal·lat no es vegi amenaçat constantment, que la seva lluita sigui per competir dignament dins el seu sector i no la d'entrar en jocs d'intrigues maquiavèliques de despatxos.

Un altre aspecte és la planificació de la nostra economia. La insularitat, el fet de ser una comunitat de les petites, fa que tot el sistema econòmic d'aquestes illes sigui molt fràgil i els poders públics no ho podem ignorar; és cert que els interessos dels consumidors són prioritaris, que el dret a elegir és sagrat però no podem oblidar que dins la fragilitat del nostre sistema la fallida d'un sector pot provocar una reacció en cadena que afecti negativament aquells que inicialment pareixien els beneficiats.

Per aquest motiu cal valorar la importància de cada sector; en el cas del comerç parlem del sector que ocupa la primera posició dins el sistema productiu balear i la primera posició dins la mitjana d'ocupació, amb un volum de vendes equivalent a la meitat de la renda generada pel turisme.

No és hora, per tant, d'establir els mecanismes que permetin la seva ordenació i regulació o hem d'esperar que ja sigui tard i difícil intervenir com ens passa amb el cas del sector turístic?

I no ens parli d'intervencionisme perquè ahir encara sentíem el Conseller de Sanitat que deia que no esperem d'aquest Govern que faci intervencionisme, doncs bé, modificar un Pla General de Palma amb un informe negatiu de circulació que en les seves normes urbanístiques, -articles 299 a 348- prohibeix superfícies comercials superiors als 5.400 metres quadrats fora de les zones anomenades C; informar favorablement d'aquesta modificació al Plenari del Consell Insular de Mallorca i aprovar-la en la Comissió Insular d'Urbanisme, desvirtuant la filosofia del PGOU, no seria una forma d'intervenció en el mercat en favor d'una empresa que, a més a més, ve de fora en contra dels interessos del sector d'aquí que no té capacitat ni voluntat de promoure aquestes actuacions?

En aquest respecte em permet anunciar que el nostre grup municipal en l'Ajuntament de Palma ha presentat una moció que proposa que no es crei nou sòl per a grans superfícies, superfícies comercials, sense que s'hagi produït una revisió del vigent Pla General d'Ordenació Urbana, això està totalment en consonància amb el Títol III d'aquesta

proposició de llei, que estableix la necessitat de la revisió dels plans urbanístics per a la creació de sòl destinat a grans superfícies comercials donada la necessitat d'una visió global de la ciutat.

Al contrari, sense canviar els criteris del Pla General de Palma ni els respectius planejaments municipals, el Govern de les Illes Balears no està obligat a planificar d'acord amb les exigències de l'economia general com mana la Constitució? Si és així només ens queda analitzar si la regulació del sector del comerç és una exigència o no de l'economia general; el resultat per a nosaltres és més que evident, creim que tots els grups hem tengut accés a un magnífic treball del Sr. Miquel Alenyar titulat *El Comerç a Balears*, si qualcú no el té el pot consultar, crec que s'ha fet a petició d'AFEDECO i crec que no cal repetir les xifres perquè supòs que tots les coneixem.

És el sector capdavanter en volum de renda i quota de renda, que ocupa 50.000 treballadors, amb 18.000 empreses, que és la primera branca en ocupació mitjana per compte pròpia, no creuen que afecta l'economia general del nostre país? No creuen que bé mereix l'aprovació d'aquesta llei? No creuen que mereix la redacció i promulgació d'un pla de comerç, compromís del Govern amb aquesta Cambra des de l'any 1988? No creuen que té necessitat d'un pla d'incentivació que promogui la seva reactivació? Creuen, Srs. Consellers del Govern, Sr. President, que poden inhibir-se de l'acció de govern i deixar que s'imposi la llei del més fort, que és qui té capacitat per modificar les regles de l'economia de mercat?

Nosaltres creim que no i també tenim en compte els interessos dels consumidors, no els oblidam però els efectes de la pèrdua de llocs de feina, pensin que les grans superfícies, segons estudis, destrueixen tres llocs per cada un que en creen, o la desertització comercial que ja es comença a produir en les zones rurals, o les conseqüències sobre el turisme d'unes poblacions sense vida comercial, no afecten o no afectaran directament el consumidor? Tenint en compte aquests factors i des de la nostra concepció d'un país amb una economia equilibrada, el més autosuficient possible, amb un sector comercial que genera uns beneficis que es reinvertexen en aquestes illes, que ha de donar caràcter i personalitat a les nostres ciutats d'acord amb una tradició mediterrània a la qual no hem de renunciar.

D'acord amb tots aquests factors, donarem suport a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei d'equipaments comercials. Esperam, mentrestant, expectants la posició de la majoria, i confiam amb el seu vot favorable amb la pluralitat que donaran les distintes visions de cada grup; esperam que surti una llei respectuosa amb els drets dels consumidors, una llei no proteccionista, una llei respectuosa amb tots els drets; una llei que doni al Govern l'instrument per governar, que no és altra cosa que ordenar, planificar, sortir a camí als possibles problemes que poden rompre la fe i l'economia d'unes illes que ja han vist la fallida de massa sectors econòmics importants. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La proposició de llei que es presenta avui en aquest Parlament no defuig a ningú que pretèn incidir sobre un sector que és important en la nostra economia. Fa uns moments el mateix representant del Grup Parlamentari PSM i EEM i l'altre dia en relació amb el debat, amb la interpel·lació que hi va haver referida a la qüestió de comerç, ja es deia que era un sector important, era el que més participava en el Producte Interior Brut amb un 15'5% com s'ha dit aquí; hi ha 52.000 persones, per ser més exactes, ocupades en aquest sector, la qual cosa representa un 19% de la població activa.

És a dir, que parlem d'un sector important, que ocupa molta gent i que, a més a més, també hem de dir que no és un sector que sigui un motor econòmic com és el turisme, que té un factor d'arrossegament d'altres sectors econòmics, en aquest cas el sector de comerç no té aquesta doble incidència però també hem de dir que és un sector la transcendència del qual defuig una mica de la fredor de les xifres que acabam de dir i que acaben d'exposar també altres companys o altres diputats.

Jo crec que és senzill, que se n'adonen, vostès, de la conveniència, fins i tot crec que se n'adonen de la necessitat de tenir en les nostres illes un sector comercial que sigui eficient i transparent, que tenguí una àmplia xarxa de llocs de venda i que tenguí una àmplia xarxa de canals de distribució, de la importància que té aquest sector comercial, pel paper que té d'intermediació en la vida econòmica entre, per una banda, el món de la producció i per una altra banda el món del consum.

En el curs d'aquests darrers anys les activitats que estan relacionades, que estan vinculades amb la distribució comercial han experimentat una profunda alteració, han experimentat un profund canvi i aquest fenòmen, que s'ha estès a la majoria dels sectors econòmics, està motivat fonamentalment per dos factors: per una banda per la irrupció que ha hagut en el mercat de noves formes comercials, sobretot grans hipermercats, grups de distribució, cadenes de venda, que estan dotades d'una major capacitat econòmica i d'una major capacitat financera, i per una altra banda i al mateix temps han aparegut noves tècniques de gestió comercial, han aparegut nous sistemes de venda que fins ara, fins fa uns anys, eren desconeguts i que també, s'ha de dir, són conseqüència del canvi de les pautes, del comportament dels consumidors illencs, no només illencs sinó amb motiu de l'economia europea, canvis en els teixits socials, canvis en les costums, canvis fins i tot en els equipaments de les nostres cases, canvis en l'oci, canvis en la forma de viure.

Per tant, en aquests moments assistim a una modificació, a un canvi del sector comercial que, gradualment, a poc a poc, paulatinament, veim com es dirigeix cap a un sector dual; tenim, per una banda, un comerç clàssic, un comerç tradicional, com s'ha dit aquí, 52.000 persones ocupades, és

a dir, intensiu en mà d'obra, així ho demostren les xifres d'ocupació i davant aquest model neix un nou tipus de comerç que és intensiu en capital, és més intensiu en tecnologia, és menys intensiu en mà d'obra i aquest model dual, de cada vegada, s'estabilitza més, de cada vegada té més importància aquest segon tipus de comerç.

Tot aquest conjunt d'elements que referim, aquesta situació, no ha aparegut d'un dia per a un altre sinó que s'ha generat a poc a poc i fa que darrerament, sobretot de cada vegada més els darrers anys, apareixi una problemàtica específica en l'àrea de distribució comercial de les nostres illes, no només de les nostres illes sinó que podem dir que ha estat arreu de totes les comunitats autònoms i per tot l'Estat espanyol.

Aquesta problemàtica, breument, la podríem resumir amb els següents quatre punts: primerament -i ho hem de dir clarament- hi ha una absència d'una normativa específica en l'àrea de distribució i en l'àrea d'urbanisme comercial, aquest sector tradicionalment ha rebut escassa atenció per part de les administracions, per part de totes les administracions però aquí estam, evidentment, en el Parlament de les Illes Balears i també ha rebut una escassa atenció, per part d'aquest executiu, un sector econòmicament important.

En segon lloc, una qüestió que és pròpia de la nostra comunitat autònoma, hi ha un desconeixement voluminós d'aquest sector, hi ha un desconeixement molt important d'aquest sector, fins fa un any pràcticament no hi havia estudis, no hi havia anàlisis sobre el sector comercial estudiat d'una manera global; ha estat en aquests darrers anys, concretament aquest darrer any quan, per iniciativa de diferents associacions empresarials, s'han començat a realitzar estudis, s'han començat a analitzar quina era la situació del nostre comerç.

Jo vull recordar, en aquest Parlament i a aquesta Cambra, que no hi ha cap estudi que sigui actual per part de la Comunitat Autònoma que estudiï globalment el sector comercial, l'únic estudi que hi ha és un estudi de l'any 1983, que va esser signat pel que va esser abans Conseller d'Economia i Hisenda i que avui és President del Parlament; per tant, no hi ha cap estudi actualitzat del sector comercial tractat d'una manera global, únicament tenim coneixements de coses concretes, coneixem quin és el cens comercial, coneixem, en funció d'aquest cens, l'anàlisi estructural d'aquest cens però poca cosa més; és a dir, que hi ha una certa ignorància sobre quines són no només les magnituds d'aquest sector sinó quins són els seus mecanismes i la seva problemàtica bàsica.

En tercer lloc, també hi ha una irregular distribució espacial; segons, per exemple el darrer cens comercial, si comparam l'any 1981 amb l'any 1989, a Palma de Mallorca, per exemple, els establiments majoristes, veiem com s'incrementen; en aquells moments, a l'any 1989, ja hi havia un 60% d'establiments majoristes a Palma de Mallorca quan, si la comparam, per exemple, amb la venda al detall, aquesta xifra es manté, pràcticament sempre és la mateixa, és més o manco un 40 o un 41%; és a dir, cada vegada es re-

marca més aquesta irregular distribució espacial i això, a més a més, no perquè ho digui aquest diputat sinó perquè l'anàlisi estructural del cens que fa la mateixa Conselleria de Comerç i Indústria, en les seves consideracions finals, en aquest estudi del Govern, ja parla d'aquest increment del procés de concentració d'aquest tipus d'establiments.

Com a darrer punt, hi ha una altra qüestió important que es refereix a la problemàtica interna que tenen les empreses de comerç i que, d'això, ja n'hem parlat a bastament en aquest Parlament en anteriors debats, hem parlat de l'escassa dimensió que tenen les empreses, de l'envelliment, hem parlat de la poca innovació tecnològica, etc.

És a dir, la problemàtica del nostre comerç, al nostre entendre, té quatre problemes concrets: primer, una absència de regulació; en segon lloc hi ha un important desconeixement de quins són els mecanismes del sector; hi ha una irregular distribució i, a més a més, hi ha la dificultat pròpia de cada una de les empreses per situació que com ja hem dit ha estat estudiada a bastament en aquest Parlament.

Aquesta proposició de llei que es presenta avui en aquest Parlament, evidentment, no dona resposta a tota aquesta àmplia problemàtica que té el nostre comerç; tracta de regular una part important, tracta d'incidir en un problema important que el podem regular des d'aquest Parlament, el podem regular des d'aquest Parlament i no el podem regular des d'avui, sinó que es podia haver regulat des de fa bastant de temps, es podia haver regulat des de molt abans.

Per tant, estam davant una proposició de llei que l'objecte que té, i jo crec que s'ha de dir clarament, és omplir un buit d'una política d'ordenació d'urbanisme comercial que hi podria haver estat i que no s'ha fet; i aquesta no regulació que es podria haver fet perjudica i ha perjudicat al nostre petit i mitjà comerç que, no ho hem d'oblidar, és la gran majoria d'aquestes 52.000 persones i és la gran majoria de les empreses que generen aquest 15'5% de Producte Interior Brut, és a dir, les petites i mitjanes empreses que han estat perjudicades per no haver planificat quan es podia haver fet han estat la immensa part del teixit social comercial de les Balears.

Per tant, els socialistes de les Balears estam d'acord que es reguli la instal·lació d'equipaments comercials i no ho estam des d'avui, ho estam des de l'any 1988 quan vam presentar en aquest Parlament una proposició no de llei que va ésser aprovada per unanimitat, des del mes de maig, ho estam des del mes de novembre de l'any 1988 quan vam demanar al Govern per què al cap de sis mesos no havien fet aquesta regulació, ho estam des de l'any 1989 quan, a base de preguntes, demanàvem per què no s'elaborava aquest Pla, ho estam des de l'any 1990 i des de l'any 1991 en base a esmenes en aquest Parlament i en aquests pressupostos perquè es dotàs pressupostàriament, perquè s'elaboràs un Pla d'Equipaments Comercials; Sr. Pascual, ho estam, d'acord perquè sempre hem estat d'acord que es regulin els equipaments comercials.

Això no obsta però perquè el nostre grup pugui tenir discrepàncies amb algunes matèries i, aleshores, pugui presentar diferents esmenes a aquesta proposició de llei en el cas, evidentment, que sigui admesa tràmit. Per tant, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, estam davant una proposició de llei que és necessària, que és urgent perquè és urgent fixar unes regles de joc per a tothom, és urgent desequilibrar una lluita desigual que hi ha fins ara, i és urgent també perquè hi ha un sector important de la població que la necessita i que seria molt prudent que la pogués continuar necessitant i que pogués continuar existint aquest teixit social.

Per tant, per tots aquests motius, Sr. President, el nostre grup donarà suport a aquesta proposició de llei. Gràcies.

(L'Honorable Sr. Vicepresident Segon substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Valenciano. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula la Diputada Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Que estam davant un tema ardu i espinós és una evidència que tots, Sres. i Srs. Diputats, hem d'assumir amb independència del nostre color polític. No resulta gaire fàcil abordar-lo malgrat els posicionaments clars, en aquest cas del grup parlamentari que jo represent, sense reconèixer la importància i repercussions que en l'actual context del petit comerciant, ara per ara especialment sensibilitzat, pugui respondre davant una iniciativa com la del Sr. Pascual.

És obvi, de la mateixa manera, que la situació per a aquest col·lectiu és difícil; enfrontar-se avui per avui a la realitat de progrés i de les circumstàncies; el fet de combatre contra els grossos i emparar el cop de la competència en tots els sentits són qüestions molt complexes i molt greus, tan complexes i tan greus com haver de conjugar per una part els principis de lliure comerç que presideixen la filosofia del grup parlamentari al qual jo represent; tan complexes i tan greus com haver-se de conjugar amb la realitat d'evolució i de progrés; igualment, amb especial sensibilització que, com tots vostès, no ens amagam davant la papeleta dels petits comerciants, ara per ara.

El Govern de la Comunitat Autònoma, a través de la Conselleria de Comerç i Indústria, ha adoptat una postura activa davant la situació elaborant un Pla quadriennal de suport al comerç; aquesta tasca es va encomanar al Sr. Triay, el qual es va comprometre que en un termini de quatre mesos es presentaria en aquest Parlament un Pla. S'ha de dir que s'intentarà arribar al màxim de consens entre membres del sector del comerç a l'hora d'aprovar aquest Pla de suport i per tal motiu en l'actualitat, ara, hi ha tècnics de la conselleria que comparteixen la seva feina amb els tècnics dels sectors afectats amb vista a obtenir un Pla que doni la resposta adequada a la realitat del sector.

Resulta necessari combatre, sí, aquesta problemàtica a

què feia al·lusió abans, però creim sincerament que és necessari un replantejament de la lluita ja que voler abordar-la d'una manera directa i frontal, d'abanderament en contra, és quasi bé impossible.

El comerç ha de sobreviure, efectivament, però també ha de saber canalitzar de la manera més positiva i efectiva els seus recursos, el servei, l'oferta concreta que només ell pot i podrà facilitar al consumidor. Creim que picar de peus, la rebel·lió deliberada, no conduirà a res i que d'aquest juntament o rebel·lament de forces, en principi positiu, s'ha d'aprofitar la bona intencionalitat de protegir i emparar un sector important per a la nostra economia.

A això fonamentalment fa referència aquest Pla que ara s'elabora, en ordre a aconseguir un instrument vàlid d'ajuda al comerç, dirigit cap a l'objectiu primordial de l'especificació, de la millora dels establiments, a incrementar el nivell de formació del personal, la promoció de la innovació de les noves tecnologies comercials i hi ha un punt clau que és el de fomentar les agrupacions de compra o de venda. Un Pla de suport que contengui l'elaboració dels criteris bàsics del Pla Sectorial de Comerç.

En definitiva, una labor que ara, en mans dels tècnics, persegueix un objectiu ben clar: que el petit comerç millori el servei que ofereix per tal de poder afrontar l'arribada de les grans superfícies de venda i que el petit comerç se'n senti de la manera més lleu de la força, evidentment, de la lliure competència.

És ben veritat que nosaltres, com a grup parlamentari que dona suport a aquest Govern, disposam dels mitjans per fer possibles totes les metes abans assenyalades, com combinar d'una manera més idònia els principis de llibertat de mercat, la realitat de progrés i la pròpia circumstància del petit comerç. Està en les nostres mans poder regular les condicions que hauran d'observar i complir aquests grans magatzems per tal d'establir-se aquí, poder adoptar unes mesures més o manco restrictives, donar més o manco facilitats a la seva instal·lació i així ventar el cop -per dir-ho de qualque manera- del petit comerciant.

En definitiva, regular, organitzadament i coherentment, aquesta temàtica perquè ningú no en surti malparat. Per tant, hem adoptat un posicionament ben compromès; posarem en marxa un conjunt de mesures efectives que permetran als comerços, que així ho vulguin, posar-se al dia, que s'actualitzin i que encertin a l'hora de saber la verdadera demanda del mercat i que, arribat el moment, l'establiment de les grans superfícies no impliqui una confrontació directa d'interessos, sinó que el sentit del comerç estigui ben clar, definit i concretat amb uns serveis, amb una atenció personalitzada, amb una especialització, amb un saber fer que tan sols ell pot oferir.

En conseqüència, respecte del que ens proposen avui, una proposició de llei d'equipaments comercials, Sr. Pascual, la conselleria i els sectors afectats fan feina en aquest mateix sentit, es fa el Pla de suport que li comentava abans, i aquest Pla es fonamenta damunt tres pilars, tres pilars que -si em permeten la comparança- són com un tríode.

Primer pilar; ajudes de tipus econòmic, reduccions de tipus d'interès de crèdit destinats a la reforma i millora dels establiments, reduccions en els tipus d'interès de capital circulant.

Un segon pilar serien programes de formació i foment per tal de millorar la formació dels empresaris, comerciants, del personal laboral i dels comandaments intermedis, ajudes a les associacions de comerciants perquè creïn cadenes comercials i ajudar així el futur del sector per tal de millorar les ofertes als consumidors, intentar les agrupacions de compra per aconseguir unes reduccions importants sobre el preu de compra del comerciant, ajudar en qualque projecte de grups de comerciants situats en carrers o en zones de tradició per al comerç amb l'objecte de revitalitzar aqueixes zones o centres històrics de la nostra ciutat, intentar donar a conèixer les noves tecnologies de venda, fer intercanvi d'experiències amb altres regions i països de la Comunitat Econòmica Europea, fer estudis sobre els nous hàbits dels consumidors i la seva aplicació.

I un tercer pilar o una tercera cama d'aquest tríode seria l'elaboració dels criteris bàsics del Pla Sectorial de Comerç i arribat el cas també la LLeí de Comerç, general per a tot el país o específica per al nostre entorn, si hi cap per raó de competències.

Jo crec que amb aqueixes mesures queda més o menys clar que allò que deia el Sr. Pascual sobre que el nostre grup no compleix el programa electoral, crec que s'equivoca, i apart de dir això el nostre programa o el que jo tenc, almenys, està en mallorquí.

Aquest tríode, aquests tres pilars econòmics, de formació i criteris bàsics del Pla sectorial estan entrellaçats els uns amb els altres i per obtenir el màxim de benefici per al sector s'ha d'aplicar aqueixes tres mesures a la vegada i així aconseguirem una sinergia; és a dir, que si aplicam les tres mesures a la vegada estam convençuts que obtendríem un resultat molt més positiu que la suma dels tres aplicats separatament.

En conseqüència, Sr. Pascual, pensam que no és oportú avui aprovar aquesta proposició de llei que ens presenta, i no vull entrar ni tan sols a discutir el seu contingut perquè pensam que és millor per al sector del comerç fer-ho d'una altra manera, d'una manera conjunta, a través d'aquest Pla basat en tres pilars fonamentals; pensam que si donàssim llum verda a allò que vostè ens proposa avui aquest tríode que comentava abans quedaria coix, no s'aguantaria i tal vegada podria caure, li faltaria la necessària interrelació.

És necessari que tots, Sres. i Srs. Diputats, adoptem una postura seriosa i compromesa en proporció a la gran importància i magnitud del tema, ens hem de fer eco de la seva resonància i gravetat però sense caure en l'errada d'una lluita desmesurada i sense sentit; alerta, que voler fer front a una situació amb unes armes inadequades no faci que aqueixes mateixes armes es tornin en contra dels interessos dels comerciants. No aprofitem aquest context d'anims encrespats i sensibilitzats a flor de pell per fer política i per prendre postures que, en propi benefici o en propi bé

del sector del comerç no són adequades; assumim conscientment el problema i intentem afrontar-lo de la manera que nosaltres hem cregut més oportuna.

Si ens hem compromès que en quatre mesos treurem endavant un Pla de suport al comerç que contengui allò que vostè proposa, és lògic que no donem suport a la seva proposició de llei. Podria parèixer que vostè vol representar esser el gran defensor dels comerciants i que està en contra de les grans superfícies però resulta que les històries es contenen de moltes maneres i que qualche vegada no es contenen completes; quan estam en el Consell Insular de Mallorca, com tothom sap, el seu grup polític té un sol representant en aquella institució i a l'hora de parlar en el ple el Sr. Pascual, en certes ocasions, diu el nostre grup de consellers i, és clar, una fa un esforç per saber a qui es refereix quan diu el nostre grup i si com jo, un entèn que el nostre grup són totes aquelles persones d'Unió Independent de Mallorca que estan o no en certes institucions i que tenen una mateixa filosofia política, aleshores puc dir aquí que un dels seus batles, precisament coalitzat amb el PSOE, concretament el Batle de Marratxí, ha donat el vist-i-plau, ha autoritzat perquè en el seu municipi s'instal·lès una gran cadena comercial i no ha tornat enrere després, per cert, -d'haver-lo escoltat, a vostè.

Dic això tan sols perquè quedi constància davant les Sres. i Srs. Diputats que parlar des de l'oposició moltes vegades és fàcil però quan un està en un àrea de responsabilitat de govern les coses, en determinades ocasions, es veuen d'una altra manera.

Ens volen presentar aquesta proposició de llei d'equipaments comercials com una solució màgica per al sector; pot parèixer, amb vista a l'opinió pública, que és urgentíssim que ara aprovem per llei les condicions i requisits urbanístics que han de complir els nous establiments comercials que es vulguin establir però ens trobaríem que si la majoria d'aquesta Cambra aprovàs la proposició de llei resultaria que tot allò que conté aquest text seria d'obligat compliment des de la seva publicació en el BOCAIB, mentre que el meu grup parlamentari considerem més oportú a causa de la importància del tema presentar uns criteris bàsics del Pla Sectorial de Comerç per tal que es pugui debatre, discutir i si és possible arribar a un acord entre tots els membres d'aquesta Cambra perquè d'aquesta manera, una vegada que s'hagin aprovats els criteris per aquesta Cambra, es posaria a exposició pública per tal que totes aquelles persones o associacions que ho considerin oportú puguin presentar les al·legacions que trobin pertinents i així, una vegada debatuts els criteris, posats a exposició pública i aprovats definitivament, serà quan s'hauran de realitzar els plans directores sectorials, que són d'obligat compliment per tots els municipis. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Pascual, té la paraula.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo vull agrair -per començar- les intervencions dels representants del Grup Parlamentari PSM i EEM i del Grup Parlamentari SOCIALISTA, i també vull destacar algunes de les coses que han dit aquí perquè no només hem de dir a allò que ens oposam sinó que també hem de dir aquelles coses amb què estam d'acord.

El Sr. Sampol, molt encertadament, ha dit que no es tracta d'adequar les regles a les sol·licituds concretes sinó vetllar per la igualtat d'oportunitats, aquí està el quid de la qüestió. A mi em fa la impressió que la vaga-tancament de dia 19 de febrer va ser per això, precisament; per això i perquè a conseqüència d'això, a conseqüència que 400 milions digui, digui, a conseqüència d'això es poden perdre 5.000 llocs de feina, es poden tancar quasi 2.000 empreses, segons aquest estudi.

El Sr. Valenciano diu que aquesta llei vol omplir un buit amb la no regulació de l'urbanisme comercial, que va en contra de la petita i mitjana empresa aquesta no regulació. Si no s'ha de regular res tothom pot venir, les grans superfícies poden venir, ens podem trobar grans superfícies en un percentatge per habitant més gros que França, fins i tot, que és la nació, l'estat europeu que té més grans superfícies; i això és una cosa molt seriosa.

Ara ja entraré en la intervenció de la Sra. Salom. Jo en primer lloc, Sra. Salom, li vull dir que jo no entraré en això que m'ha dit que si jo dic el nostre grup, ho dic i ho continuaré dient i jo som l'únic representant del grup, i bé, ja ho veurem, continuarem lluitant i ja ho veurem, tal vegada d'aquí a dos anys serem més i si no mala sort, nosaltres defensarem el que creim que hem de defensar.

M'ha preocupat el to, no vull dir de despreci però si de total insensibilitat, insensibilitat total i absoluta del problema del comerç quan diu que el dret a picar de peus, el "patateo" ha dit, que la rebel·lió no conduirà a res, això és una falta de despreci a tots aquells que han sortit al carrer dia 19 de febrer perquè veuen que han d'anar, tal vegada, a la fallida o a la ruïna; i això em pareix indigne d'un grup parlamentari majoritari i supòs que com que vostè representa també un partit nacionalista, que vol ser nacionalista com Unió Mallorquina, en aquest cas em pareix que Unió Mallorquina hauria d'estar per unes altres coordenades perquè Unió Mallorquina té l'obligació de defensar l'empresa de Mallorca.

M'ha dit, després de fer un discurs que supòs, no sé com l'ha fet però que no ha dit absolutament res, sinó que ha dit principis de caràcter general, ha dit allò que ja s'havia dit en l'altre debat, diu que ara fan un Pla on hi ha ajuts de tipus econòmics, que s'ha d'elaborar el Pla Director Sectorial de Comerç, que hi ha d'haver una Llei de Comerç, programes de formació i foment. Sra. Salom, vostè s'ha equivocat de debat, això es va discutir fa tres setmanes quan vàrem parlar de les mocions que va dur el Grup Parlamentari MIXT i avui parlem d'urbanisme i vostè no ha dit ni una paraula d'urbanisme, ni una, ha parlat del Pla Director Sectorial, l'única cosa, però li diré d'aquest Pla Director Sectorial, veïam, em vol dir amb aquest Pla Director

Sectorial com volen, per exemple, fer la Comissió d'Ordenació del Comerç? Que no la volen? No la volen, ara ens entenem, no volem una Comissió d'Ordenació Comercial com tenen a Catalunya, com tenen a València, com tenen a Aragó, com tenen a Galícia, fora, molt bé, ara començem a parlar clar.

El Corte Inglés, ha de venir o no ha de venir? Ho diguin clar, diguin que sí, ho diguin, que sí, perquè quan el President del Govern va dir que no li quedava més remei, jo li dic, si vostès volen protegir, o sigui, volen llevar l'urbanisme comercial en aquests casos concrets que ha hagut, que francament no són presentables perquè perjudiquen a mils d'empreses mallorquines amb aquest urbanisme concertat; per aturar aquest urbanisme concertat, que és una cosa ben justa, amb aquesta llei es pot aturar sense cap indemnització, no la volen, ho diguin, tanmateix no els creuen si no ho diuen.

Respecte del programa del PP-UM, jo l'he llegit i li tornaré a llegir, diu per millorar la situació de les nostres empreses, el PP-UM no votarà a favor d'aquesta proposició de llei; les nostres empreses, les seves empreses són les multinacionals i les grans empreses.

(El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Intervencions en torn de contrarèplica? Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Evidentment, la meua rèplica ha de ser al Sr. Pascual amb el qual és difícil divergir en un tema coincident però el que sí voldria fer és recalcar algun punt que ha deixat fluixa la seva intervenció, voldria fer una sinergia de tres arguments per defensar uns punts que el Sr. Pascual no ha tocat.

Primer; que si s'autoritzen només tres grans superfícies més, les vendes d'aquestes augmentarien en 123.000 milions de pessetes, una tercera part del mercat quedaria en mans de cinc empreses, és un fet que s'ha de tenir en compte.

Segon; les gran superfícies actualment són el 5'32% quan la mitjana estatal és el 2'7.

Tercer; i acap, Sr. President, abusant de la seva generositat, amb una afirmació; quan no hi ha actuacions de govern, quan fallen les promeses electorals, què queda si no és la mobilització, picar de peus i la rebel·lió? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula, pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, el Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Pascual, jo crec que tots els grups, finalment, encara que qualcun a darrera hora i d'amagat, ens hem posicionat clarament sobre aquesta proposició de llei, els que pretenim que hi hagi una regulació efectiva sobre els equipaments comercials, perquè aquesta situació, evidentment no és una situació que neixi d'avui, és una situació que neix fa temps i que a poc a poc s'ha deteriorat i a causa de una no actuació hem arribat a la situació actual; és a dir, aquest no és un problema que ens vengui del cel i resulti que ara aterrem aquí i que sigui necessari un Pla perquè s'ha fet una vaga, no; és una situació que l'hem dita en aquest Parlament, que l'hem denunciada, és necessari perquè si no arribarà un moment en què la situació serà difícil i, efectivament, aquest moment arriba i si aquesta proposició de llei, Sr. Pascual, no és aprovada aquí la situació pot arribar a ser encara molt més greu.

El que aquí ens hauríem de demanar és volem o no volem regular els equipaments comercials? Ho volem fer o no ho volem fer i per què no ho volem fer? Per què? Per quins interessos no ho volem fer? Què hi ha darrera perquè no es vulgui fer? Per què en unes coses es fa tanta via, com a Cala Mondragó, per exemple, i s'inverteix tant i en altres no es fa res? Per què? És clar! És clar!

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Valenciano, li prec que faci ús com toca del torn de contrarèplica, que és a la intervenció del Sr. Pascual.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Al Sr. Pascual, Sr. President, precisament li dic que és important que es reguli això i em deman per què és important que es reguli i per què no es vol regular, i és important plantejar aquestes preguntes, sobretot quan en aquesta Cambra hi ha grups que disposen d'una majoria absoluta, que poden presentar esmenes i que pot sortir la proposició de llei o la llei que es vulgui; per tant, Sr. President, i per acabar, és important que se sàpiga, que es digui clarament per què no es volen regular els equipaments comercials, quins interessos hi ha darrera i això és el que s'ha d'aclarir.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Valenciano. Pel Grup PP-UM, té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que el Sr. Pascual no ha entès res, crec que convendria que els serveis de la Cambra li fessin arribar la cinta i a ca seva, amb temps i tranquil·litat, se la repassi i escolti bé què és el que he dit.

Per una altra part, Sr. Pascual, resulta que es fa les preguntes i a la vegada fa les respostes del que nosaltres pensam i nosaltres no hem dit res de segons quines coses que ha afirmat vostè. Respecte de la Comissió Insular de Comerç, no hi hem entrat, en aquest tema, i vostè ja diu

que nosaltres no la volem.

Com així no ha respost, vostè que és tan afeccionat a respondre i a fer preguntes, al tema de Alcampo? No li ha interessat aquest tema? És per això que s'ha enfadat tant?

Diu que no he parlat per res d'urbanisme, i què és el Pla Director Sectorial de Comerç més que urbanisme? En canvi, la llei que vostè ens proposa aquí tal volta pugui ésser anticonstitucional, i d'això, no n'ha parlat.

Urbanisme concertat, els 400 milions de què ha parlat vostè, s'ha equivocat de batle, qui va proposar això? Va ser l'ajuntament antic, l'ajuntament del PSOE, no l'ajuntament del Sr. Fageda; i diu que nosaltres aquí, el PP-UM, som els grans representants de les multinacionals, que jo sàpiga no voten aquí les multinacionals, qui ens ha donat els vots, a nosaltres i què és el que fa que puguem estar aquí, en aquest Govern? És el petit comerç. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Conclòs el debat, passarem, en conseqüència, a les votacions, a la votació de presa en consideració d'aquesta proposició de llei; en conseqüència, deman a la Cambra si pren o no en consideració la proposició de llei que es tracta.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

Abstencions? No n'hi ha.

El resultat ha estat: 27 vots a favor, 31 en contra; en conseqüència queda rebutjada la presa en consideració de la Proposició de Llei 791/92, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a equipaments comercials a les Illes Balears.

Acabat l'Ordre del Dia conclou aquesta sessió, gràcies a tots.